

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 3	Utgitt 26 januar	1938
-------	------------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

7 janr.

I henhold til § 3, jfr. § 94, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Tønsberg bystyre i møte 15 desember 1937 vedtatte vedtekter om innretning og drift av heiser.

Vedtektene lyder så:

I. De under vedtektene hørende anlegg.

§ 1. Ved heis i nærværende vedtekter forståes sådanne i eller utenpå bygninger anbragte løfteinnretninger:

1. Som er forsynt med stol eller plattform ført i faste styringer (anordning titel III).
2. Hvor lasten direkte er ophengt i et over en blokk eller skive løpende tau (kjetting), og som skal benyttes mellom to eller flere etasjer, gallerier, plattformer eller lignende (anordning titel IV, § 27).
3. Undtatt fra disse bestemmelser er kraner av enhver art, løpekatter og hengebaner, såfremt de er anbragt i det fri eller er bestemt for transport av varer eller arbeidsstykker innen en og samme etasje, transportbånd, bevegelige trapper, brev- og protokollheiser og lignende under 10 kg bæreevne og med ikke større sjakttverrsnitt enn 0,05 m², samt provisoriske anlegg som taljer, stillasheiser, senkeinnretninger i teatre (sceneheiser) og lignende.
4. For heiser av særlig konstruksjon eller til særlig bruk kan bygningsrådet tillate avvikelser fra disse vedtekter.

II. Klasseinndeling.

§ 2. Heisanlegg, som disse bestemmelser finner anvendelse på, inndeles i følgende fire klasser med underavdelinger:

- a. Småheiser, d. v. s. heiser med høist 100 kg bæreevne:
 1. Med heisstol ført i faste styringer og som ikke kan betredes, med ikke mer enn 1,00 m² sjakttverrsnitt

- 7 janr. og med heisstol og åpninger i sjaktveggen av ikke større høide enn 1 m.
2. Uten heisstol (vinsjer, jfr. § 27).
 3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 26).
- b. Rene vareheiser, d. v. s. heiser uten personbefordring og over 100 kg bæreevne:
1. Med heisstol ført i faste styringer.
 2. Uten heisstol (vinsjer, jfr. § 27).
 3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 26).
- c. Vareheiser med personbefordring:
1. Med fører.
 2. Automatiske (uten fører).
- d. Personheiser:
1. Med fører.
 2. Automatiske (uten fører).
 3. Med kontinuerlig drift (paternosterheiser, § 26).
 4. Med kombinert manøversystem (drevet vekselvis med fører og automatisk).

III. Anordning, konstruksjon og materiale m. v.

§ 3. Almindelige bestemmelser. Opstilling.

1. Heis med dertil hørende maskineri og sjaktinnhegning m. v. skal være forarbeidet av fullt solid materiale og ha en under alle driftsforhold tilstrekkelig styrke. Heiseleverandøren hefter ved sin underskrift på den i § 30 omhandlede anmeldelse for at heiser med tilbehør i enhver henseende oppfyller bestemmelsene.

Foruten de i det følgende gitte vedtekter skal et anlegg tilfredsstille de fordringer, som av de stedlige myndigheter stilles i henhold til den til enhver tid gjeldende bygnings- og brandlovgivning.

Elektrisk drevne eller belyste heisanlegg skal derhos opfylle bestemmelsene i den til enhver tid gjeldende elektrisitetslovgivning samt de i henhold til denne utferdigede forskrifter.

2. Enhver heis skal tydelig og holdbart være merket med fabrikantens navn samt fabrikasjonsnummer.
3. Heiser skal kun opstilles inne i bygninger (§ 4), i trapphus, såfremt lysforholdene tillater det, på bygningens yttermurer eller i lysgårder med grunnmurte vegger, såfremt den i bygningsloven foreskrevne minstestørrelse av lysgårder ikke innskrenkes (§ 5).

§ 4. *Heisanlegg inne i bygninger, sjakter og sjaktvegger.*

7 janr.

1. Heiser som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anlegges i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må være omgitt av ildfaste vegger, som kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisstol, føringer, elektriske ledninger og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motvekter, driveylinder etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må sjakten ikke benyttes. Dog kan oplegning av elektriske ledninger og vannrør, som ikke hører heisen til, undtagelsesvis kunne tillates, når disse driftsmessig sett ikke fordrer noe tilsyn eller på annen måte er til gene for heisens anlegg og drift.

Alle heissjakter som er støpt eller muret, skal innvendig pusses eller påstrykes et støvbindende middel.

2. Ildfaste sjaktvegger skal være utført av minst 1 stens mur, 10 cm jernbetong eller hermed jevngodt og av bygningschefen godkjent materiale.

Anvendes glass i sjaktvegger og heisstoler, må dettes tykkelse stå i forhold til flatens størrelse og under ingen omstendigheter være under 5 mm. Glasset må for øvrig tilfredsstillende bestemmelsene i § 6, punkt 2.

3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, så vidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m over takflaten. Munner sjakten ut i gårds plass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

Hvis der ellers intet avtrekk er skal sjakten i den øvre ende forsynes med en utluftningsåpning med et minimumstverrsnitt av 1 dm² ført ut i det fri.

4. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:
 - a. Heiser, som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
 - b. Heiser, som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.

- 7 janr. c. Småheiser (§ 2 a), som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer, hvor brandchefen finner det ubetenkelig. Heisanlegg i bygninger uten ildsfarlig bedrift, til f. eks. lagerlokaler og lignende, kan av bygningsrådet tillates uten ildfaste vegger.
5. Gjennembrytning av gulv utenfor heissjakten eller heisbanen for motvekter, tau, styreinnretninger eller lignende er kun tillatt, når der mellom de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste eller ildsikre mantler i hele etasjehøiden, løpende fra gulv til overkant gulv. Dog kan igangsetningsmekanismer og lignende tillates ført gjennom gulver utenfor sjakten når gjennomføringen utføres mest mulig som tette sluttende rør som ender minst 0,5 m under gulv (tak).

§ 5. Heisanlegg i lysgårder og på bygningers yttermurer.

1. Forsåvidt heiser ikke er begrenset direkte av lysgårdens vegger eller bygningens yttervegger, skal de ved gårdsplassen omgis av et gitter, minst 2,10 m høit, og for øvrig som i § 7 foreskrevet, omfattende heisebanen og motvektsbanen, samt heisens bevegelige deler for øvrig.
2. Føringer, beskyttelsestak og lignende med bygningen fast forbundne deler skal være av ikke brennbart materiale. For fanginnretningen tillates dog føringene beklædd med tre.

§ 6. Lysåpninger i sjaktvegger.

1. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
2. Lysåpninger, som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 7 mm tykt ildsikkert glass i faste ildsikre rammer.

Det samlede areal av lysåpninger i sjakter hvor ildfaste vegger fordres, må i en etasje ikke overskride $\frac{1}{10}$ av sjaktarealet.

§ 7. Innhegning av heisbaner.

1. Ved heiser inne i bygninger, ved hvilke ildfast innbygning av heisbanen ikke fordres (§ 4, passus 4) skal innhegning skje på annen betryggende måte i hele heishøiden (jfr. punkt 3).
2. Ved heiser utenpå bygninger skal innhegningen være av minst 2,10 m høide (jfr. punkt 3).

3. Innhegninger skal være av ikke brennbart materiale, 7 janr. undtagen for de i § 4, passus 4 c, nevnte småheiser.

Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, skal avstanden mellom innhegningen og stol eller motvekt være minst 50 mm og maskevidden ikke være over 15 mm. Er avstanden større enn 50 mm, kan en maskevidde av 25 mm tillates.

Trådykkelsen må minst være 1,5 mm.

Består den av trådglass, splintfritt glass eller speilglass, skal glasset ha en tykkelse av minst 5—6 mm og være solid innfattet (ikke blyinnfatning) i jern eller metall.

§ 8. Dører i sjaktvegger og i innhegninger.

1. Enhver inngangsåpning i sjaktvegger eller innhegninger skal være forsynt med dører, som ikke kan slå inn i heisbanen. Den fri døråpning må ikke ha større bredde enn heisstolen.
2. Dører i sjakter hvor ildfaste vegger fordres, skal være utført ildsikre, overensstemmende med brandstyrets forskrifter. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.
3. Dører til sjakter, hvor ildfaste vegger ikke fordres, skal i det minste tilfredsstille de for innhegninger gjeldende bestemmelser (§ 7). Herfra kan bygningsrådet under særlige omstendigheter tilstede avvikelser.

Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellom dør og karm (til eksempel ved låser med elektriske dørkontakter) skal dørene, såfremt de er av tre, beslæes med 1 mm tykt jernblikk på den mot sjakten vendende side.

4. Dørkarmer skal være av solid profiljern og godt forankret til sjaktvegg eller innhegning.

§ 9. Heisstoler. Føringer.

1. Ved vareheiser (§ 2 b), hvor heisbanen ikke i dens hele utstrekning er omgitt av vegger eller annen innhegning, skal heisstolen forsynes med vegger eller gitter, således at varene ikke kan falle ut. Ved benyttelse av traller eller vogner må der for disse være anbragt en stengeinnretning.
2. Ved vareheiser med personbefordring og personheiser (§ 2 c og d) skal heisstolen på alle sider være omgitt av vegger eller dører (undtagelser se passus 5) og oven-til solid avdekket, så at de i heisstolen værende personer ikke kan skades under heisstolens fart eller ved

- 7 janr. nedfallende gjenstander. Heisstoler for personheiser (kl. d) skal være forsynt med ventilasjonsåpninger oventil.
3. Veggene i heisstolen må være av tilstrekkelig stivhet og, såfremt de ikke er tette, bestå av gitter eller lignende med en maskevidde av ikke over 15 mm i firkant.
 4. Heisstolens dører skal ikke slå utad. Anvendelse av sammenskyvbare gitterdører er tillatt, når åpningene mellom stavene ikke overstiger 80 mm.
 5. Ved vareheiser med personbefordring med fører (§ 2 c) med hastighet under 0,5 m pr. sek. kan døren sløfes, når inngangsåpningen for heisstolen vender mot en lukket sjaktvegg, som ikke har fremspring eller for-dypninger større enn 5 mm, og som ikke på noe punkt er mer enn høist 5 cm fjernet fra heisstolen.
 6. Avstanden mellom heisstolens gulv og sjaktvegg (inn-hegning) skal ved inngangsdørene ikke overstige 5 cm. Avstanden mellom kupédør, sjaktvegg og sjaktdører må ikke på noe punkt av heisbanen overstige 15 cm.
 7. Heisstoler (kupéer) og motvektter skal føres i faste styringer således anordnet at de ikke kan forlate sine baner.

§ 10. *Etasjeviser. Allarmklokke.*

1. Enhver heis i lukket sjakt og som har fler enn 2 stoppesteder skal forsynes med en anordning, som til enhver tid viser hvor heisstolen (kupéen) befinner sig.
2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d) i lukket sjakt skal være forsynt med en ringeledning, således anordnet, at signal ved behov kan gis fra heisstolen til portvakt (vaktmester) eller til annet hensiktsmessig sted. Klokken skal være merket med «Signal fra heisen» og knappen i stolen med «Allarm». Denne må skille sig tydelig ut fra trykknappene for etasjene og være plasert over disse.

§ 11. *Grensene for stolens høieste og laveste stilling. Grensebryter.*

1. Grensene for høieste og laveste stilling av heisstolen skal fastsettes således, at den med alle sine deler skal kunne bevege sig en lengde tilsvarende 0,8 ganger heisens hastighet pr. sek., dog minst 0,3 m over den høieste og under den laveste stilling, der stolen skal stanse. Hvis heisen automatisk slår av til lavere fart ved topp- og bunnstilling, gjelder i dette tilfelle den halve hastighet.
2. Enhver heis skal være forsynt med to av hinannen uavhengige apparater, der bringer heisen til å stanse

når disse grenser er nådd. Apparatene skal være således konstruert, at de virker som den ordinære pådragningsinnretning. Minst ett av disse apparater skal virke uavhengig av denne.

Ved elektrisk drevne heiser skal den ene grensebryter tvangsmessig bryte hovedstrømmen for begge bevegesretninger.

3. Ovenstående bestemmelser (1 og 2) gjelder ikke heiser drevet med håndkraft.

§ 12. Låser og dørsperremekanismer. Dørkontakter.

Ved alle heiser — undtagen småheiser som beveges ved håndkraft (§ 2 a) — skal der treffes sådanne anordninger:

1. At dør eller grind til heissjakt (heisbane) ikke skal kunne åpnes med mindre heisstolens gulv er i noenlunde jevnhøide med gulvet ved døråpningen.
2. At heisstol (kupé) ikke skal kunne settes i bevegelse ved den ordinære igangsetningsmekanisme med mindre alle sjaktdører er lukket eller låst.

Før de enkelte klasser av heiser gjelder dessuten følgende bestemmelser:

3. For automatiske personheiser i lukket sjakt med tette dører (dører med ikke større lysåpning enn 1 dm² regnes for tette) skal der til oppfyllelse av bestemmelsen i punkt 1 anordnes 2 av hinannen uavhengige automatiske stengemekanismer. Dette gjelder dog ikke heiser hvor igangsetning ikke kan skje før samtlige dører er forriglet (centralforrigling) og heiser med tvangsmessig forrigling.

For automatiske personheiser hvor dobbelte stengemekanismer ikke fordres og for automatiske vare- og personheiser skal låsene være forsynt med dobbelte fjærer eller med vekt og fjær.

4. Ved heiser som betjenes ved fører (kl. c. p. 1. og kl. d. p. 1.) skal dessuten sjaktdørene fra den utvendige side kun la sig åpne med en særskilt hos føreren beroende nøkkel.

Ved kombinerte heiser — heiser som vekselvis benyttes som automatiske eller med fører (§ 2 d. p. 4 og § 18 p. 7) — gjelder denne bestemmelse ikke, såfremt sjaktdører eller låser er således innrettet at de ikke kan åpnes med mindre heisen er stanset foran døren.

5. Automatiske heiser (trykknapp-heiser) skal øieblikkelig stoppe om en dør eller lås blir åpnet under fart. Dette gjelder også om stol- og kupédører åpnes.

- 7 janr. 6. Ved heiser av klasse b, og automatiske heiser av klasse c og d, må kun anvendes dørkontakter med tvangsmessig brytning av strømmen. Ved dobbeltdører kan en kontakt tillates når dørene både hver for sig og begge i forening virker på kontakten.

Denne bestemmelse ansees kun oppfylt når den ene del av kontakten sitter på karmen og den annen på døren (dørene) eller på et i forbindelse med denne (disse) fast og sikkert forbundet ledd som ikke på noen måte kan beveges og bevirke kontaktforbindelse uten at døren (dørene) er lukket.

Kontakter som sitter på dørkarmene må være således konstruert, plassert og beskyttet at de kun kan kortsluttes med et særskilt formet ledende stykke av metall (støpsel).

7. Vareheiser med personbefordring (klasse c) og personheiser (kl. d) skal være forsynt med dører i heisstol (kupé) således innrettet at heisen ikke kan settes i gang med mindre dørene er lukket.

Ved vareheiser med personbefordring (c) som tilfredsstiller kravet til avstand mellom stol og sjaktvegg og glatt sjaktvegg (se 9, p. 5) og med hastighet ikke over 0,5 m pr. sek. gjelder denne bestemmelse ikke.

§ 13. Bevegelseshastigheten og apparater til begrensnings av denne.

1. Den største tillatte bevegelseshastighet for personheiser med fører (klasse d 1) er 1,50 m og for automatiske heiser med personbefordring (klasse c 2 og d 2) 0,7 m pr. sek. For alle andre heiser er den 1,0 m pr. sek.
2. For heishøider over 20 m kan bygningsrådet dispensere fra bestemmelsen i punkt 1.
3. Heisens drivmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne apparater, at den for heisen bestemte hastighet ikke kan bli overskredet med mer enn 0,3 m pr. sek. Disse apparater skal virke uavhengig av den almindelige bremseinnretning og tillike virke, om drivkraften for en tid blir vekk. Ved heiser med remdrift skal heisstolen stanse eller høist bevege sig op eller ned med ovennevnte hastighet, om remmene under driften blir kastet av.

§ 14. Belastning. Gulvflate i kupé.

1. Den største tillatte belastning skal på forhånd fastsettes for hvert enkelt anlegg og må ikke bli overskredet.

2. På hver sjaktdør samt i stol (kupé) skal denne belastning tydelig angis (se § 22).

Ved personheiser regnes vekten av en person = 80 kg.

3. Heisstolens (kupéens) gulvflate skal for personheiser ikke overstige 0,75 m² for høist 2 personer og for flere enn 2 personer 0,30 m² for hver person.

§ 15. Sikkerhetsinnretninger for hengende heisstoler.

Fanginnretning og regulator.

1. Heisstoler, som ikke drives ved et direkte bærende stempel (som 1 § 17), skal forsynes med:

- a) En sikker bremse- eller fanginnretning således forbundet med de tau eller kjettinger, hvori stolen er ophengt, at stolen ved brudd på ett eller alle tau eller ved en nevneverdig forlengelse av noen av dem straks fastklemmes stolen i styringene (føringene).

For småheiser (klasse a) på 10 kg belastning eller derunder gjelder denne bestemmelse ikke.

- b) Heiser med hastighet fra 1,0 til 1,5 m pr. sek. skal være forsynt med fjærende anordning (oljedempet) under stol (kupé) for å minske støtet under fangning. Ved hastigheter over 1,5 m pr. sek. skal glide fanginnretning anvendes.

- c) Heiser med personbefordring (§ 2 c og d) skal tillike forsynes med en hastighetsregulator således forbundet med fangapparatet, at stolen fastklemmes i føringene, innen hastigheten for den nedadgående heisstol har overskredet den for heisen bestemte med 0,3 m pr. sek.

Disse bestemmelser skal dog ikke utelukke sådanne konstruksjoner av fangapparater, der i sig selv oppfyller bestemmelsen om fangning ved overskridelsen av forannevnte hastighetsgrenser.

2. Fanginnretningene skal før godkjennelsen prøves med den største tillatte belastning og den for heisen bestemte største hastighet for den nedadgående heisstol ved å løse den fra tauet (tauene, kjettingene). Under denne prøve må stolen fastklemmes, efterat den er falt høist 250 mm, eller efterat hastigheten har overskredet den tillatelige med 0,3 m pr. sek.

Såfremt stolens vekt direkte er utbalansert ved en motvekt, kan der ved samlet last av 3 tonn eller mer fritas for frigjørelse fra denne motvekt under fangprøve.

Stoler med hastighetsbremse må ikke falle med større hastighet enn angitt i § 13 med tillegg av 0,3 m pr. sek.

7 janr. Fanginnretningene må være således beskyttet, at de ikke gjøres uvirksomme ved, at varer eller lignende kommer i berøring med dem. De må lett kunne etter-sees og innstilles.

For drivskiveheiser kan fangprøve foregå ved hjelp av hastighetsregulatoren.

§ 16. *Stopning ved slakke tau.*

1. Alle maskindrevne heiser, som er forsynt med trommel for opvikling av tau, kjetting eller lignende, skal være utstyrt med et apparat, som stanser maskineriet, når bæretauene (kjettingene) brister eller blir slakke.
2. Tromlen (valsen) skal være forsynt med spor for tauene.
3. Ved drivskiveheiser skal maskinen automatisk stoppe når fangapparatet trer i virksomhet.

§ 17. *Heiser med direkte bærende stempel.*

1. Ved heiser, som blir beveget av et direkte bærende stempel, må forbindelsen mellom stempel og heisstol være således fast og sikkert utført, at heisstolen under ingen omstendighet ved en eller annen anbragt motvekt kan bli løftet av.
2. I tilledningsrøret skal dessuten like under stempelcylinderen anbringes en innretning, som i tilfelle av et rørbrudd i tilløpsledningen forhindrer heisstolen i å falle nedad med større hastighet enn tillatt.

Denne innretnings virkningsgrad prøves ved godkjenningen på den måte, at heisstolen i sin høieste stilling belastes til maksimumsbelastning og styringen derpå plutselig åpnes.

§ 18. *Manøverapparater.*

1. Enhver heis skal kunne stanses med fullkommen sikkerhet ved hver enkelt inngang så vel som på et hvilket som helst punkt ellers i kjørehøiden.

For trykknappheis skal anordnes særskilt stoppknapp, plasert i heisstol (kupé) for heiser av klassene c og d, og utvendig ved hver sjaktdør for heiser av klasse b.

2. Vareheiser (§ 2 b) og småheiser (§ 2 a) over 20 kg belastning skal utelukkende kunne manøvreres fra sjaktens (heisbanens) utvendige side.
3. Vareheiser med fører (§ 2 c, punkt 1) skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstolen. Fra denne bestemmelse kan dog bygningsrådet i spesielle tilfeller og på særlige betingelser tilstede avvikelser.

4. Automatiske vare- og personheiser (§ 2 c, punkt 2) 7 janr. med hastighet av 0,5 m eller mere, skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstolen.

Heiser under denne hastighet kan anordnes med utvendig og innvendig manøverapparater, når disse er gjort således avhengig av hinannen, at en innledet bevegelse innvendig fra ikke kan forstyrres utvendig fra og således at en omkobling fra innvendig til utvendig manøvrering og omvendt kun kan finne sted under heisens stillstand.

5. Personheis med fører (§ 2 d, punkt 1) skal utelukkende kunne manøvreres fra heisstol (kupé).
6. Automatiske personheiser (§ 2 d, punkt 2) kan på betingelser som ovenfor under punkt 4, annet avsnitt, nevnt anordnes med inn- og utvendig manøvrering, når disse er utført således at den utvendige ikke kan benyttes så lenge heisstolen er optatt.
7. Heiser med kombinert manøversystem (§ 2 d, punkt 4), hvor manøvrering skjer vekselvis med håndspak eller ratt og automatisk med trykknapper, kan på betingelser som i § 12, punkt 4, nevnt tillates når systemene er således koblet at trykknappsystemet automatisk kobles ut når det første tas i bruk eller således at de to systemer ikke kan benyttes samtidig.
8. For anordning av automatisk manøvrering (trykknappheis) i større forretningskomplekser, hoteller og lignende, må bygningsrådets tillatelse innhentes.

§ 19. *Tau. Bærende delers påkjennning.*

1. Ved alle heiser, undtagen småheiser, hvor drivmaskineriet er forsynt med trommel for opvikling av bæremidlene, skal heisstoler og motvekt være ophengt i minst 2 bæremidler (tau, kjettinger, gurter eller lignende).

Ved vareheiser på høist 400 kg og med ikke større kjørehøide enn 3,5 m kan et tau for stol og motvekt tillates anvendt.

Ved drivskiveheiser med personbefordring (klasse c og d) skal stol og motvekt være ophengt i minst 4 tau og ved vareheiser og småheiser i minst 2.

Friksjon mellom tau og drivskive skal være så stor at heisen skal kunne bære 50 pct. overbelastning uten glidning på drivskiven. Anleggsvinkelen for tauene på drivskiven må ikke være under 135°.

2. Bæremidlene skal være særskilt og således befestiget at belastningen fordeler sig likt på hver av dem.

- 7 janr. 3. Anvendes ståltrådtau skal, om halvparten av dem blir ubelastet, den annen halvpart bære den samlede belastning (stol + last eller motvekt alene) med:

5 dobbelt sikkerhet ved trommelheiser og

7 dobbelt sikkerhet ved drivskiveheiser.

Ved rene vareheiser for høist 400 kg, hvor kun 1 tau tillates anvendt for stol og motvekt, skal dette bære med minst 5 dobbelt sikkerhet.

Er stolen direkte utbalansert ved en motvekt, fra-trekkes denne vekt i beregningen.

Mindre taudiameter enn 11 mm tillates ikke anvendt for heiser av klasse b, c og d.

For beregning av sikkerheter gjelder følgende formel:

$$k = \frac{P}{i \cdot 3,14 \cdot d^2} + 600000 \frac{d}{D} + 100 (n + 2v)$$

I denne formel er:

k = tauets påkjenning i kg pr. cm².

p = den for heisen tillatte største belastning + heis-stolens vekt i kg.

i = tauets trådtall.

d = trådenes diameter i cm.

Er der forskjellige tråddiameter, tas middeltallet av disse.

D = minste skivediameter i cm. For tau med ens tråd-diameter må minste skivediameter ikke være mindre enn 800 ganger tråddiameteren. For tau med forskjellig tråddiameter må skivediameteren være minst 600 ganger midlere tråddiameter (kjernetråden medregnet).

n = antall ledeskiver hvorover et punkt av tauet pas-serer, trommel medregnet.

v = heisens hastighet i m pr. sek.

Ståltau med større bruddstyrke enn 140 kg pr. mm² tillates ikke anvendt.

Anvendes kjettinger, tas ikke hensyn til bøiningspå-kjenning.

4. For de benyttede tau eller kjettinger kan prøvecertifikat fra fabrikanten forlanges fremlagt.

Ved tauets forbindelse med stol og motvekt skal enten anvendes spleis med en klemme (jekselklemme), en knute med 2 klemmer eller taulås.

5. Bjelker, aksler og bærende eller konstruktive deler skal i henhold til beregning i regelen ikke påkjennes mer enn 1/8 av materialets bruddstyrke ved rolig belastning og 1/10 ved varierende belastninger.

§ 20. *Motveker.*

7 janr.

1. Alle motveker skal føres (ledes) på sådan måte, at de hverken kan henge sig op, slingre ut eller forårsake skader ved å falle ned.

Føringene må oventil og nedentil være således anordnet at motvekten ikke kan forlate disse under driften.

2. Innhegning skal tilfredsstillende de for heisbaner gjeldende bestemmelser.
3. Innhegning av motveker inne i sjakter er ikke påkrevd med mindre motvekten tilhører en annen heis, i hvilket tilfelle den må gis tilstrekkelig beskyttelse på den mot heisstolen (kupéen) vendende side.

§ 21. *Drivmaskinen og andre bevegelige deler.*

1. Drivmaskinen skal være beliggende i særskilt og avlåst rum eller være således beskyttet at uvedkommende ikke får adgang til det. Der må være bekvem adkomst til 3 av maskineriets sider og til de forskjellige apparater. Rummet skal ha en midlere høide av 1,8 m.

Er drivkraften elektrisk, skal maskinrummets gulv, vegger og tak være utført ildfast eller være beklædd med 2,5 cm rabbitz eller hermed jevngodt ildsikkert materiale.

Maskinrummet skal gis ventilasjon ut i det fri og være så vidt mulig røkfritt adskilt fra heissjakten.

Døren til rummet skal være utført ildsikker og selvlukkende overensstemmende med brandstyrets forskrifter og være merket med «heismaskin» eller lignende.

Maskinrummet skal holdes rent og må ikke tjene til oplagssted for gjenstander av noe slag.

2. Apparat for avstengning av drivkraften skal forefinnes i maskinrummet og skal være plasert nærmest mulig inngangsdøren.
3. Drivmaskineriet skal være således konstruert:

At det straks stopper om drivkraften opphører å virke (sammenlign § 13, punkt 3) eller om manøverapparater blir slått av.

At manøverapparatet ved strømbrydd må føres tilbake til nullstilling, innen ny strøm kan tilføres motoren.

4. Maskinens bremseinnretning skal enten være forsynt med 2 av hinannen uavhengige fjærer eller med både vekt og fjær, som hver for sig er tilstrekkelig til øieblikkelig å stoppe maskineriet, om en av dem skulde bli uvirksom.

Der skal i maskinrum forefinnes tørneanordning så heisstolen i nødstilfelle kan bevegges for hånden. Dreieretning (for op og ned) skal angis på motoren.

- 7 janr. 5. Alle bevegelige deler av en heis må, såfremt de ikke befinner sig i særskilt avlåst rum, omgis med kapsler eller lignende, så mennesker ikke kan komme til skade. Under tauskivene på toppen av heisebanen skal anbringes en solid jernskjerm (eller gitter), såfremt ingen annen beskyttelse forefinnes. I tauskiverum med vanskelig adgang til skivene skal der opsettes en knivbryter.
6. I forretnings-, beboelseshus, hoteller og lignende må maskinfundamenter, fester etc. forsynes med lyddempende underlag (mellemligg). For øvrig bør konstruksjon og plasing av heiser og dets maskineri bestemmes under hensyntagen til minst mulig forstyrrende lydoverføring.

§ 22. Skilter.

1. Alle sjaktdører for heiser og alle heisstoler for heiser med personbefordring skal være forsynt med et skilt, anbragt i ansiktshøide, av bestemt godkjent type med tydelig skrift, hvorav fremgår heisens art, belastning m. v. etter nedenstående skjema:
 - a) Småheis. Last kg.
 - b) Vareheis. Last kg.
Må ikke benyttes til personbefordring.
 - c) Vareheis med personbefordring. Last kg (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.
 - d) Personheis. Last personer (inkl. fører). Må kun betjenes av godkjent fører.
 - e) Automatisk vareheis med personbefordring (uten fører). Last kg.
 - f) Automatisk personheis (uten fører). Last personer.

Skiltene skal ikke inneholde annen tekst eller annet enn ovenfor anført. Bokstavene skal være fete og tydelige. Belastningen skal angis med almindelige tall, ikke med bokstaver.

2. Skilter av annen form eller farve enn den normale type kan tillates, hvor estetiske hensyn gjør det begrunnet.
3. I heisstol (kupé) eller på annet hensiktsmessig sted skal anbringes skilt med fabrikantens navn, fabrikkasjonsår og fabrikknummer.

§ 23. Belysning.

1. Alle inngangsdører for heiser og alle heisstoler for heiser med personbefordring skal, når heisen er i drift, ha kunstig belysning, såfremt de ikke ligger i tilstrek-

kelig dagslys. Om elektrisk lys anvendes, må dette virke 7 janr. uavhengig av den elektriske strøm til heismotoren.

2. I maskinrum og i tauskiverum skal alltid forefinnes en håndlampe (elektrisk- eller oljelampe).

§ 24. Elektriske deler.

Foruten å tilfredsstille statens forskrifter for elektrisk anlegg og Norske Elektrisitetsverkers forskrifter, skal elektrisk drevne heiser opfylle følgende bestemmelser:

1. All elektrisk armatur såsom dørkontakter, manøverkontakter og endebrytere etc. må på forhånd være godkjent av elektrisitetsverket.
2. Elektriske ledninger som ikke er bevegelige skal legges i gjengede rør, som utenfor maskinrum føres inn i bokser for dørkontakter m. v. gjennom gjengede rørstusser på disse. Armert blykabel kan under henvisning til installasjonsforskriftene tillates.

I maskinrum skal rørene, hvor de ikke kan innføres som ovenfor anført, føres så langt frem mot tilkoblingskontakter på motorer, igangsetnings- og andre apparater som forenelig med en forsvarlig isolasjon for elektrisk ledende deler.

Rør og jordkabler i maskinrum må som regel ikke innpusses eller innmures i gulv eller vegger.

3. Rosett for uttagning av lys til kupé og koblingsstykker for manøverledninger, som anbringes på sjaktens vegger, må beskyttes ved lukkede jernbokser.

Stikkontakt for uttagning av arbeidsbelysning på kupé- eller stoltak må være beskyttet med jernboks med automatisk virkende lokk.

Bevegelige ledninger til kupé (stol) må anbringes således at de ikke kan komme i beknip eller sette sig fast under heisens drift.

Ledninger for lys og ringeapparater må anbringes i særskilt kabel (ikke i samme kabel som manøver- og dørkontaktstrøm).

4. Ledningssystemet skal være således utført og koblet at om overledning til jord oppstår, skal heisen ikke kunne settes i gang så lenge overledningen varer.
5. Hvor dørkontakter og ledninger er utsatt for fuktighet som ved utvendige heiser, må der anvendes vanntett utstyr godkjent av Norges elektriske materiellkontroll.
6. Ved trefaset vekselstrøm må motor og igangsetningsapparat beskyttes mot strømtilførsel i tilfelle brudd på en av fasene.

- 7 janr. 7. Til belysning i kupé (stol) må anvendes flat takarmatur. I vareheiser skal de være beskyttet ved sterkt jerngitter.
8. Ampéremeter skal anbringes på apparattavle i maskinrum. Tavlen må plasseres nærmest mulig inngangsdøren (jfr. § 21, punkt 2).

§ 25. Småheiser.

For småheiser gjelder kun de i foranstående paragrafer 3, 4, 5, 6, 7, 8 punkt 1, 10 punkt 1, 12 punkt 1 og 2, 14, 15 punkt 1 a, 16, 17, 18 punkt 2, 20 punkt 1 og 2, 21 punkt 1, 2 og 5, og 22 opstilte bestemmelser, fra hvilke bygningsrådet kan tillate undtagelser, når det på grunn av anleggets ubetydelighet eller av andre grunner finner det rimelig.

IV. Spesielle heiser.

§ 26. Kontinuerlige heiser (paternosterheiser).

Anlegg av kontinuerlige heiser (paternosterheiser) skal uansett de bestemmelser under titel III som derfor er til hinder kunne tillates når de utføres overensstemmende med følgende bestemmelser og på betingelser som for hvert enkelt tilfelle om fornødent kan fastsettes av bygningsrådet:

1. Føringer og ophengningskjettinger må være således konstruert og utført at heisstolene ikke faller ned ved brudd på kjettingene, men blir stående på de underliggende deler av disse.

En kraftig jernbøile må i dette øiemed være anbragt under ledeskivene i bunnen.

2. Sjakttåpningene må være således beskyttet med skjermer, bevegelige klapper eller lignende, at mennesker ikke kan komme til skade når stol eller last passerer forbi.

For heiser med personbefordring gjelder dessuten følgende bestemmelser:

3. Den frie høide oventil i sjakten må minst være 1 m over høieste stilling av stol og den frie høide nedentil under laveste stilling av stol minst 0,6 m.
4. Stolene skal på de sider hvor der ikke er inngangsåpning, være forsynt med solide, tette vegger.
5. Stolens gulv skal foran være innrettet med opad bevegelige klapper, minst 25 à 30 cm brede. Lignende klapper skal være anbragt i etasjene på den side som vender mot de opadgående stoler.
6. På stolenes sidevegger og ved inn- og utstigningsåpningene skal anbringes håndtak, som må ha en avrundet form.

7. Ved hver sjaktåpning skal forefinnes en lett synlig 7 janr. stoppeinnretning, som øieblikkelig bringer heisen til å stoppe og samtidig står i forbindelse med alarmsignal (til heispasser) som høres inntil signalkontakten blir brutt.

Ved heisens igangsetning skal signal gis som høres i alle etasjer.

8. Ved heisens øverste ende skal der under ledehjulet for opgående stoler være anbragt opklappbar lem som ved berøring eller løftning bringer heisen til øieblikkelig å stoppe.

Ved heisens nederste stilling skal der foran ledehjulet anbringes tett vegg som ved trykk eller berøring på samme måte bringer heisen til å stoppe.

9. Ved stolens øverste og nederste stilling skal der anbringes tydelige opslag synlig fra stolen med tekst:

Stå rolig — ingen fare.

10. Det høieste tillatte persontall skal tydelig være angitt i hver stol og ved hver etasje på skilt av godkjent type.
11. Stolene og sjaktåpningene skal når heisen benyttes være tilstrekkelig belyst.
12. Når heisen ikke er i bruk, skal samtlige sjaktåpninger være sperret med en snor eller lignende.

§ 27. *Vareheiser uten heisstol, vinsjer etc. (§ 1, punkt 2).*

Anlegg av vareheiser uten heisstol, vinsjer og lignende skal uansett de bestemmelser i titel III som derfor er til hinder kunne tillates når de utføres overensstemmende med følgende bestemmelser og på betingelse som for hvert enkelt tilfelle om fornødent kan fastsettes av bygningsrådet.

1. Over innkjørsler, passasjer og lignende må disse slags heiser ikke anbringes. Fra denne bestemmelse kan bygningsrådet på visse betingelser dispensere.
2. Heisens drivmaskineri skal være således konstruert eller forsynt med sådanne automatisk virkende apparater at lasten under firing ikke overskrider den for heisen normale hastighet selvom håndbremsen ikke virker eller om drivkraften for et øieblikk blir vekk.
3. Maskindreven heis skal for øverste og nederste stilling av lasten være forsynt med en automatisk virkende stoppeanordning som stopper drivmaskinen.
4. Det tau (de tau) hvori lasten er ophengt, skal bære med 5-dobbelt sikkerhet, idet der kun tas hensyn til strekkpåkjenning.

Minste skivediameter hvorover tauet passerer må ikke være under 600 ganger tråddiameteren.

- 7 janr. 5. Ved utvendig anbragte heiser skal døråpningene være forsynt med brystninger, faste bommer eller på annen måte være beskyttet til hindring av nedstyrtning.

Faste solide håndtak skal anbringes på hver side av døråpningen.

6. Ved innvendig anbragte heiser skal gulvåpningene være forsynt med ildsikre, selvlukkende, tettsluttende lemmes såfremt åpningene ikke er forbundet med ildfast sjakt. Døråpninger i sjakter må forsynes med ildsikre, selvlukkende dører samt faste rekkverk eller bommer.

V. Drift av heiser.

§ 28. Ansvar for driften.

1. Enhver innehaver av heisanlegg eller enhver, der på innehaverens vegne fører opsynet med driften, er ansvarlig for at heisen kun benyttes når den er i fullt sikker stand, og at den, når den har vært underkastet en større reparasjon eller sikkerhetsapparatene har vært i ustand, ikke atter tas i bruk uten heiskontrollens særskilte tillatelse (§ 32). Han er videre ansvarlig for, at heis, der fordrer betjening med fører (§ 29), ikke benyttes når sådan savnes. Trykt instruks for førere skal alltid være opslått i heisstolen.

Ved reparasjon, rengjøring av sjakt og lignende skal heisen være avstengt for trafikk.

Så lenge en heis er satt ut av drift, skal dette være tilkjennegitt ved opslag på sjaktdørene.

2. Enhver, som betjener en heis, er forpliktet til under driften å benytte de bestemte sikkerhetsinnretninger, nøie følge førerinstruksen, de for heisen ved opslag gitte anvisninger og øieblikkelig melde feil eller mangler til innehaveren eller dennes stedfortreder.

§ 29. Heispassere og førere.

1. Enhver heis skal stå under tilsyn av en dertil kyndig person (heispasser).

Ved heiser med personbefordring og ved automatiske vareheiser skal den person som fører dette tilsyn være minst 18 år gammel og være fullt fortrolig med heisens innretninger og bruk, spesielt med de for heisanlegg påbudte sikkerhetsapparater og deres virkemåte, hvilket skal godtgjøres ved et av heiskontrollen gitt skriftlig vidnesbyrd (kyndighetsbevis) i eftersynsboken. Passeren, som skal bo på stedet eller i dets nærhet, må der-

hos ved skriftlig erklæring i samme påta sig ansvaret 7 janr. for heisens pasning.

2. Enhver heis med personbefordring (§ 2 c og d), undtagen de i passus 4 nevnte, skal kun benyttes under ledsagelse av en fører. Denne skal være minst 17 år gammel og fortrolig med heisens føring og ha fullt kjennskap til de for førere gjeldende instruks, hvilket som ovenfor under passus 1 skal godtgjøres ved kyndighetsbevis. Han må som ovenfor på samme måte ved skriftlig erklæring påta sig ansvaret for føringen. Heispasser og fører kan forenes i én og samme person.
3. Såfremt heis med personbefordring (§ 2 c og d) er utstyrt med innvendig elektrisk styring (manøverapparat), og derhos lås og dører tilfredsstiller de for automatiske heiser (uten fører) gjeldende bestemmelser, kan aldersgrensen for den der betjener heisen (føreren) tillates senket til 15 år.
4. Automatiske heiser med personbefordring (som trykkknappheiser) med igangsetning kun ved trykning på en knapp og med automatisk stansning ved hvert enkelt stoppested tillates benyttet uten ledsagelse av fører, når lås og dører tilfredsstiller de i § 12, punkt 5, opstilte betingelser.

VI. Anmeldelse, godkjennelse og kontrollundersøkelser.

§ 30. *Anmeldelse.*

1. Ethvert heisanlegg, som aktes utført, skal i henhold til bygningslovens § 131 anmeldes. Sådant anmeldelse, som må skje på særskilt foreskrevet skjema, innsendes til heiskontrollen, og skal være ledsaget av de fornødne tegninger med beregning av tau og andre bærende deler og være avfattet i to eksemplarer. For øvrig forholdes overensstemmende med bygningslovens § 132.
2. For utførelse av sjakt, gjennombrytning av gulv, utbrytning av døråpninger og andre bygningsmessige arbeider i trappelhus og på bygningens fasade og tak i heromhandlede øiemed tiltrenges bygningsvesenets tilatelse.

Tiltrenges større forandringer av bygningen, som opførelse av takopbygg og lignende, må dette særskilt anmeldes til bygningsvesenet.

3. Når et anlegg skifter eier, skal dette så vel av den tidligere som den nye eier skriftlig meddeles heiskontrollen.

7 janr.

§ 31. *Prøve og godkjennelse.*

1. Forinnen et nytt heisanlegg tillates tatt i bruk, skal det av heiskontrollen undersøkes om det i alle deler tilfredsstiller disse forskrifter.

Den for sådan prøve nødvendige montørhjelp og anordning bekostes av eieren.

2. Forefunne mangler meddeles eier eller fabrikant på der-til utferdiget skjema.
3. Finnes anlegget å være i overensstemmelse med disse forskrifter, utstedes en godkjennelseserklæring, som mot fastsatt betaling sammen med de bekreftede anmeldelsesdokumenter vedføies en av eieren anskaffet eftersynsbok og tilstilles denne. Heiskontrollen har derhos å innføre godkjennelseserklæringen i en av bygningsrådets formann autorisert protokoll og tilstille det stedlige fabrikktilsyn en gjenpart av samme, såfremt anlegget henhører under dette.
4. Et kort utdrag på foreskrevet skjema (certifikat) av godkjennelseserklæringen, inneholdende heisens løpenummer, fabrikant etc. og de betingelser, hvorpå heisen er tillatt å benyttes, skal videre tilstilles eieren. Dette certifikat må for heiser med personbefordring (§ 2 c og d) være anbragt i heisstolen og for vareheiser (§ 2 b) ved en av inngangsdørene.

§ 32. *Kontrollundersøkelse.*

1. Eftersyn ved heiskontrollen finner sted 1 gang hvert år. Ved heiser som er meget litet benyttet kan eftersynene innskrenkes til en gang hvert annet år for vareheiser (b).

Eftersyn av småheiser (a) finner kun sted efter anmodning av eier eller leverandør, efter reparasjoner eller hvis man av andre grunner finner det påkrevd.

Den hertil fornødne assistanse og anordning bekostes av eieren. Ved dette eftersyn undersøkes, hvorvidt heisanlegget fremdeles tilfredsstiller disse forskrifter.

2. Eftersynets utfall har heiskontrolløren å innføre i den av eieren anskaffede eftersynsbok, som skal has for hånden ved enhver kontrollundersøkelse.
3. Forefunne mangler må rettes innen en av kontrollen fastsatt frist. Hvis så ikke skjer, kan heisen avstenges for videre benyttelse inntil manglene er rettet.
4. Finner kontrollen at heisanlegget er i faretruende tilstand, har den å forordne driftens øieblikkelige stans-

ning, å anføre i eftersynsboken at dette er skjedd, og 7 janr. øieblikkelig gi politiet fornøden underretning, hvis dette finnes påkrevd.

VII. Undtagelser, ikrafttreden og straffebestemmelser.

§ 33. Undtagelser

utenom hvad der i vedtektene omhandles, kan meddeles i henhold til bygningslovens §§ 7 og 8.

§ 34. Ikrafttreden.

1. Vedtektene trer i kraft straks samtidig med at forskriftene av 13 mars 1933 opheves.

For heiser under bygning kan der tilståes lempelser.

2. Skal en heis om- eller påbygges, utbedres eller forandres i så stor utstrekning, at det ansees for å bli hovedreparasjon (jfr. bygningslovens § 125), må disse vedtekter befolges.

Straffebestemmelser.

§ 35. Ved overtredelse av disse vedtekter forholdes som bestemt ved overtredelser av lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 i § 152.

§ 36. Heiskontrollen utføres av bygningsrådet eller den dette dertil bemyndiger.

§ 37. Omkostningene med heisanleggets anmeldelse og godkjennelse samt med de senere kontrollundersøkelser betales av anleggets eier.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

14 janr.

I medhold av § 1 i de ved kongelig resolusjon av 4 oktober 1935 fastsatte bestemmelser vedrørende kvalitetskontroll av medisintran har Handelsdepartementet idag bestemt at i det under samme datum utferdigede «Reglement vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran», skal § 26 lyde så:

Kontrollens merke (segl) skal være påført det norske våbenmerke (løvemerke).

Til norsk medisinsk dampvunnet torskelevertran benyttes et gult merke. Til annen norsk dampvunnet medisintran et hvitt og til norsk råtran (rå blank medisintran) et blått.

Kontrollen kan la fremstille og ha på lager nødvendig materiell til merkning (forsegling).

Forandringen trer i kraft 15 januar 1938.

15 janr.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

Med heimel i § 3, § 57 og § 144 i bygningslovi frå 22 februar 1924 vert stadfest som gjeldande inntil vidare dei av Kvam heradstyre, Hordaland fylke, i møte 17 desember 1937 vedtekne bygningsvedtekter for Øystese.

Med heimel i § 28, jfr. § 27, i same lovi vert likeins stadfest dei av heradstyret i same møte vedtekne brigde i reguleringsplanen for Øystese frå kyrkjegarden til Haldeplassen m. v.

I.

Bygningsvedtektene lyder so:

1. (Til bygningslovi § 23, b).

Innanfor reguleringskrinsen skal det vera murtvang med høve til rekkjebebyggelse frå Haldeplassen til den projekteerte veg ved kyrkjegarden millom hovudvegen og den projekteerte veg på Bergluten.

Likeso skal det vera murtvang med høve til rekkjebebygging frå Haldeplassen (Kajen) til og med Kristoffer Soldals eigedom millom hovudvegen og sjøen.

Utanfor desse strok skal det vera open byggjemåte med rett til å setja upp trebygningar.

2. (§ 48).

På den måte som er fyreskrive i bygningslovi § 48 skal grunneigar eller festar (jfr. § 50) som etter at vedtektene er stadfesta alt har bygt på sin tomt eller seinare byggjer på tomti, erstatta kommunen dei utlogor den fær til upparbeiding av gata, fortog eller nedleggjing av kloakk.

Erstatningen skal ikkje gå vidare enn å erstatta kommunen halvparten av utlogone til upparbeiding av gata til ei breidd av 20 m og ved leggjing av kloakkrøyr av inntil 305 mm i tvermål.

Soframt det berre kan verta bygt på den eine sida av gata går grunneigaren si plikt ikkje vidare enn å erstatta halvparten av dei utlogor som er nemnde i fyregåande ledd.

Det same gjeld ogso når eldre veg går inn i regulert gata.

Deling av erstatning for gateupparbeidingi sker etter same regel som for gategrunn etter § 46.

Når grunneigar eller festar hev eigedom som ikkje støytter til gata, men berre tilgjenge til den, kan han av bygningsrådet verta pålagd å delta med ein del av kostnaden til gateupparbeiding.

Det same gjeld ogso kloakk. Sumen vert avgjord ved skyn, og kommunen skal i desse tilfeller bera skynskostnaden.

Bygningslovi § 46 post 5 og 6 gjeld for denne vedtekt.

3. (§ 57).

15 janr.

Dei oppmølingar som er turvande etter § 57 i bygningslovi vert administrerte av oppmølingschefen.

Oppmølingschefen vert tilsett av bygningskommunestyret med godkjenning av fylkesmannen.

Kartvitne vert oppnemnt av lensmannen.

For oppmøling og kartteikning vert å betala av rekvirenten etter sovore regulativ:

For tomter under 500 m ²	kr. 20,00
» » frå 500 m ² til 1 000 m ²	» 25,00
» » » 1 000 m ² til 5 000 m ²	» 30,00

og vidare kr. 2,00 for kvar påbyrja 1 000 m².

Dertil skal kartvitne ha betaling som fastsett for vitne ved skylddelingsforretningar.

4. (§ 63).

Etter ein hev fenge fråsegn frå helserådet kan byggningsrådet nekta at det innanfor reguleringskrinsen vert skipa gassverk, cellulosefabrikk, fabrikkar for tilverknad av beinmjøl, sildolja, krudtmylnor og liknande verksemder som kan vera til mein og plåga ved røyk, lukt, støv, ståk o. l.

Bensinstasjonar og tankanlegg må ikkje setjast upp utan byggningsrådet sitt løyve.

5. (§§ 97 og 98).

Bygningar fram til gata eller til strok der det er sterk ferdsla skal ha snøfangarar på taket. Konstruksjon og material skal godkjennast av byggningsrådet.

Der skal til bygningar som ligg til gata vera nedlaupsrøyr for takvatn. Byggningsrådet kan påbjoda at takvatnet skal førast burt igjennom kloakk.

6. (§ 114).

Bustadbygningar av tre skal ikkje ha større grunnvidd enn 200 m².

7. (§ 144).

For tilsyn med byggjing av hus og stikking av tomt vert å betala etter sovore regulativ:

For 1 høgdes hus under 60 m ² grunnflate	kr. 1,50	kvar gong
» —»— frå 60 m ² til 100 m ² —	» 2,00	—
» —»— » 100 m ² til 200 m ² —	» 2,50	—
» —»— yver 200 m ² —	» 3,00	—

For 2 og 3 høgders hus 50 % tillegg.

Betalingi vert å leggja ved mottakingi av ferdigattest.

8. (§ 146).

Der helserådet finn det turvande kann det påbjoda burtleiding av grunnvatn, yvervatn og spillvatn ogso frå ubebygde tomter.

15 janr. Bygningsrådet skal fyrst ha gjeve fråsegn um korleis arbeidet skal utførast.

9. (§ 150).

Bygningsrådet kan påbjoda at gardsrom, gangar og trapper, ljøs- og luftgraver og ubebygde tomter skal haldast rydda og i ordentleg stand.

II.

Brigdet i reguleringsplanen lyder so:

Reguleringsplanen vert brigda i samsvar med dei vedtekter som no er vedtekne slik at det vert tvo felt med murtvang der det er høve til rekkjebygging.

17 janr. Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 2 av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, har Justisdepartementet stadfestet vedtak av Tune herredstyre, Østfold fylke, i møter 24 juli og 18 desember 1937 om

1. Politivedtekter for Tune,
2. Vedtekt om offentlige forestillinger m. v. for Tune,
3. Vedtekt for Tune angående salg av tobakk til barn.

Vedtakene lyder så:

I.

Politivedtekter for Tune.

Kap. I.

Forklaring av uttrykket offentlig vei.

§ 1. Ved offentlig vei forstås i denne vedtekt gate, vei, sti, brygge, bro, plass, park, elv, elvebredd, anlegg eller gjennomgang som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet.

Kap. II.

Ordens- og ferdselsregler.

§ 2. Enhver er pliktig til straks å rette sig efter de pålegg, tegn eller signal politiet i de enkelte tilfeller gir for å oprettholde ordenen eller regulere ferdselen.

Under særegne omstendigheter som optøier, ildebrand, prosesjoner og lignende, kan politiet treffe de forføininger som det anser nødvendig.

§ 3. Det er forbudt på offentlig vei å stille sig i klynge 17 janr. eller stanse således at ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes eller besværliggjøres eller foreta noe som kan utsette andre for fare eller ulempe. Uten politiets tillatelse er det i det hele tatt på offentlig sted forbudt å foreta noe, som kan være til hinder for eller hemme ferdselen.

Av- og pålessing av varer er dog tillatt når ingen annen plass has og intet blir liggende lenger enn høist nødvendig. Varer eller annet må under ingen omstendighet legges på offentlig gate som er så smal, at ikke to kjøretøier med letthet kan passere hverandre.

§ 4. Det er forbudt på eller ut mot offentlig sted:

1. å spille kort.
2. å kaste eller legge glass, spiker, papir og lignende, sette eller legge noe som kan være til hinder eller ulempe for ferdselen eller tilsmusse stedet.
3. å skyte med gevær, pistol, revolver, flobert eller andre skytevåben, med bue, pusterør, sprettert eller lignende, eller kaste med sten, sneball, kasteball, søle, vann, knallserter og lignende eksploderende gjenstander av enhver art eller i det hele noe som kan skremme, skade eller forulempe de som ferdes på offentlig sted.

§ 5. Det er forbudt på eller utover offentlig vei å rense, henge, lufte eller tørre klær, tepper, matter og lignende, samt vaske kjøretøier og klær.

§ 6. Det er forbudt uten politiets tillatelse på offentlig sted å brenne av fyrverkeri, krutt eller eksploderende stoffer og gjenstander av enhver art.

§ 7. Det er forbudt uten politiets tillatelse:

1. på offentlig sted å foreta omdeling av oprop, brosjyrer, flyveskrifter, annonser, reklamer og lignende, eller sprede sådanne fra luften, samt foranstalte vandrende eller kjørende reklame.
2. på eller ut mot offentlig sted å synge, musisere, benytte høittaler, gi forevisninger av enhver art, foranledige prosesjoner, optog, offentlige møter og lignende.

Andragende herom skal i betimelig tid inngis til politiet med de nødvendige opplysninger, bl. a. om hvem der er ansvarlig for arrangementet.

3. på eller utover offentlig vei å slå ball, spille fotball, gå på skøiter, lage eller bruke sklier, ake med kjelke, eller lignende, drive annen lek eller sport.

§ 8. Vognmenn, chauffører og andre som på offentlig sted tilbyr publikum sin tjeneste, skal rette sig efter de for dem fastsatte takster og reglement. Politimester og formannskap fastsetter takster og reglement for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn med offentlig holdeplass.

17 janr. Politiet kan forsyne dem som ønsker erhverv som ovenfor nevnt med skilt eller annet merke til tegn på politiets godkjennelse.

§ 9. Det er forbudt på offentlig vei å vise sig maskert eller således klædd at det er egnet til å fremkalle ordensforstyrrelse.

Ingen må på offentlig fortau bære, trekke eller føre med sig gjenstander, som kan være til hinder for ferdselen eller kan utsette andre for skade eller ulempe.

Håndvogner og sleder med barn eller vanføre kan dog trekkes på fortau når det skjer således, at ferdselen minst mulig hemmes. To eller flere sådanne må ikke trekkes ved siden av hverandre.

§ 10. Det er forbudt å henge sig på kjøretøier under fart eller til sådanne å fastgjøre håndvogner, sleder, kjelker eller lignende.

§ 11. Vogner og sleder som brukes til kjøring av søppel, avfall fra hus eller fabrikker, eller annen lignende urenslighet, jord, sand, kalk, kalkgrus og lignende, skal være så tette at intet kan spilles under kjøringen.

Ved kjøring av søppel og kalk skal vognen være forsynt med lokk eller annet forsvarlig dekke.

§ 12. Gjødsl må ikke bringes ut på gaten for å tømmes i vogn uten hvor det i særlige tilfeller tillates av politiet.

Til kjøring av gjødsl skal brukes tette tillukkede kasser. Kassene skal være rene utenpå og må ikke fylles så meget at noe kan spilles under kjøringen.

Det må ikke stanses under kjøringen gjennom bymessig bebyggede strøk.

I tiden fra 15 mai og til 15 september må kjøring av gjødsl kun foregå i tiden mellom kl. 22 og kl. 8.

Kap. III.

Bygninger, fremspring, opslag m. v. mot offentlig sted.

§ 13. Når byggverk, mur, plankeverk, gjerder eller annen innhegning mot offentlig vei er i så dårlig stand at det kan medføre fare eller ulempe, kan politiet pålegge eieren, eller den der på eierens vegne har ansvaret, innen en fastsatt frist å treffe de foranstaltninger som finnes nødvendige.

§ 14. Blomsterpotter eller andre løse gjenstander må ikke anbringes på åpne altaner eller i åpne vinduer ut mot offentlig vei uten å være fastgjort eller på annen måte sikret mot å falle ut.

Når det kan fryktes ras av sne eller is som kan være til fare eller ulempe for ferdselen plikter huseieren, eller de

som på huseierens vegne har ansvaret, å sette op avvisere 17 janr. som tydelig varsler forbipasserende, og så snart som mulig fjerne sne og is fra taket.

§ 15. Lyskasser for kjellervinduer, glugger og lignende, som fra bygningslinjen springer frem mot offentlig vei, skal holdes forsvarlig lukket eller overdekket i linje med fortauets overkant med fortausglass eller jernrister, som ikke må ha bredere åpning enn 2 cm. Lyskassene skal rengjøres omhyggelig hvert år.

§ 16. Trær skal beskjæres for grener som hindrer eller er til ulempe for ferdsele.

§ 17. Markiser, flaggstenger og lignende, skilter eller andre gjenstander som benyttes eller tjener som skilt mot offentlig sted, skal være forsvarlig festet.

Fremspringende skilt må ikke anbringes lavere enn 2,50 meter over gaten og ikke gis større fremspring enn 1 meter fra husveggen.

Markiser skal være anbragt så høit, at underkanten minst er 2,00 meter over gaten og kan gis et fremspring utover fortauet av inntil 2,50 meter, dog ikke utover fortauets bredde. Sidestykker tillates ikke anbragt.

Fra bestemmelsene om sidestykker og fremspring kan politiet gjøre undtagelser.

§ 18. Det er forbudt på offentlig vei å anbringe reklame av noen som helst art uten politiets tillatelse.

Handlende eller andre næringsdrivende må ikke utstille varer utenfor sine utsalgssteder med mindre det skjer i uthengsskap, som ikke må gis større fremspring fra husveggen enn 20 cm. Politiet kan i særlige tilfeller gjøre undtagelser herfra.

§ 19. Politiet bestemmer hvor opslag og kunngjørelser fra øvrigheten eller andre myndigheter skal finne sted. Andre kunngjørelser kan bare opslåes på de dertil bestemte steder eller på private tavler og søiler, som er godkjent av politiet.

Opslag på en eiendom om hvad der vedkommer de der boende personers næringsvei, bopel m. v. er undtatt fra foranstående bestemmelser.

Kap. IV.

Om arbeider på eller ut mot offentlig vei.

§ 20. Større arbeider på eller ut mot offentlig vei eller arbeider, som kan medføre fare for ferdsele eller gjøre denne usikker — som arbeide i selve veien, gravning, opførelse av eller nedrivning eller reparasjoner av bygninger og lignende — må ikke foretas uten politiets tillatelse, og

17 janr. skal i god tid på forhånd anmeldes skriftlig til politiet med opplysning om hvem der er den ansvarlige. Politiet kan påby de foranstaltninger som det finner nødvendig før arbeidet påbegynnes, avgjør i hvilken utstrekning og på hvilken måte avsperringer skal foretas, samt hvilke sikkerhetsforanstaltninger det for øvrig blir å treffe.

Fra mørkets frembrudd til det blir lyst, skal det være anbragt et tilstrekkelig antall lykter ved avsperringer, åpne grøfter, ophopning av jord, grus eller lignende, som kan være til hinder eller ulempe for ferdsele. Så snart arbeidet er så langt fremskredet, at de trufne foranstaltninger ikke lenger ansees nødvendige, skal de straks fjernes.

§ 21. Mineringsarbeider på eller ut mot offentlig vei må ikke foretas uten politiets tillatelse og kun av øvede og pålitelige folk under iakttagelse av de forsiktighetsregler politiet måtte foreskrive. Sådanne arbeider skal på forhånd anmeldes skriftlig til politiet med opplysning om hvem der er den ansvarlige.

§ 22. Mindre arbeider på eller ut mot offentlig vei — som rensning av tak og takrenner, oppusning eller avvasking av bygninger og lignende — må uten politiets tillatelse kun foretas når der til arbeidets utførelse bare benyttes stiger eller andre flyttbare stillaser. Eieren eller den som forestår arbeidet, skal sørge for at det utsettes avvisere av sådan beskaffenhet at de tydelig angir, at ferdsele er forbundet med fare, fjerne alt avfall og de til arbeidets utførelse benyttede gjenstander så snart arbeidet stanser.

§ 23. Heisinnretninger, stillaser, stiger og lignende, som benyttes på eller ut mot offentlig vei, skal være tilstrekkelig sterke, forsvarlig og betryggende innrettet, være forsynt med forsvarlig stoppeinnretning og kun betjenes av øvede og pålitelige folk.

Kap. V.

Om offentlige anlegg og innretninger.

§ 24. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på, bøie, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle, kaste, klatre eller drive annen sport eller lek i eller på de til offentlig nytte eller pryð bestemte gjenstander eller innretninger, som lys-, telefon- og telegrafstolper, ledninger og dertil hørende vannposter, pissoarer, brandsignalapparater, benker, papirkurver, innhegninger, rekkverker, statuer, trær, grener, blomster og lignende.

Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus, mur, plankeverk, port eller lignende.

§ 25. Det er forbudt utenfor de dertil bestemte veier 17 janr. eller ganger å gå, sitte eller ligge på oparbeidede eller tilsådde anlegg og plener. Ingen må sitte på, bestige, gå på eller stige over de ved disse anlegg anbragte hegn eller gjerder.

§ 26. Det er forbudt å kjøre, ride eller sykle på herredets kirkegårder, ta med løse hunder, leke eller vise annen for stedet upassende opførsel samt trenge inn på kirkegårder på den tid utgangen holdes lukket.

Kap. VI.

Om hunder og andre dyr.

§ 27. Enhver hund skal være forsynt med det av politiet anordnede politimerke.

§ 28. Det er forbudt:

1. å la tisper ferdes ute i løpetiden.
2. å la hunder løpe ute fra kl. 23 til kl. 6 uten tilsyn.
3. å la hunder gå løse i offentlige parker, anlegg eller beplantninger, veier eller plasser som støter op til sådanne anlegg, i tiden fra 1 mai til 30 september.
4. på offentlig sted å erte hunder, hisse dem sammen eller undlate å holde sin hund tilbake når denne i hans påsyn anfaller eller forulemper noen.

§ 29. Hunder som er biske eller som har vist tilbøielighet til å gjø, fare mot eller på annen måte forulemper mennesker, hester, automobiler eller andre, som ferdes på veiene, skal av eieren eller besidderen efter politiets nærmere bestemmelse holdes i bånd eller forsynes med forsvarlig munnkurv.

Det samme gjelder hunder som på grunn av sin størrelse eller rase finnes å kunne være farlige.

§ 30. Det er forbudt å la hester, kuer, sauer, geiter, svin og fjærfe gå løse på offentlig vei.

Dette forbud gjelder også privat eiendom når denne ikke er forsvarlig innhegnet, eller dyrene ikke er under forsvarlig tilsyn eller er forsvarlig bundet så de kan komme ut på offentlig vei.

§ 31. Kuer, sauer eller geiter kan drives efter veiene under forsvarlig bevoktning. Okser må ikke drives, men leies enkeltvis i forsvarlig grime og med fotbånd. Disse transporter må utføres av voksne personer over 18 år.

Enhver større drift av kreaturer og enhver transport av ville dyr innen herredets område skal anmeldes til politiet, som da kan gi tillatelse og bestemme hvor, når og hvorledes transporten skal foregå.

17 janr. Det skal nøie påsees at dyr under transport ikke kommer utenfor kjørebanelen.

Det er forbudt å transportere dyr fastbundet til kjøretøi, som drives mekanisk eller trekkes av dyr.

§ 32. På offentlig vei må hester eller kreaturer ikke fores uten på de av politiet anviste steder. Foringen må kun foregå fra forpose eller sekk anbragt om dyrets hode eller på en sådan måte at intet spilles.

Kap. VII.

Om renhold.

§ 33. Hvor renholdet ikke er overtatt av kommunen plikter enhver som eier grunn eller bygning til offentlig vei utenfor sin eiendom:

1. i oparbeidede veier å sørge for renhold, feining, fjernelse av papir og annen urenslighet fra fortau, rennesten og den mot eiendommen støtende halve kjørebane — mot åpen plass 6,50 meter fra sin grunn — samt sørge for fjernelse av gress og ugress fra fortau og rennesten.
2. i uoparbeidede veier fra sin eiendom til den halve veibredde å sørge for å fjerne papir og annen urenslighet samt å slå gress og ugress.

§ 34. Den som har renholdsplikten, skal sørge for at rister holdes åpne så vann fra rennestenen har fritt avløp.

I tørt vær uten frost skal gaten oversprøytes med vann før feiningen. Feiningen skal for øvrig foregå således, at den er minst mulig til ulempe for forbipasserende og således at kloakker, sluk, rister, ledninger og lignende ikke tilstoppes eller tilføres noen urenslighet og om vinteren sne eller is.

Det sammenfeide skal snarest mulig bringes bort og kun henlegges på de dertil bestemte steder.

§ 35. Når hus- eller grunneier har anbragt deksler over rennestenen ved offentlig vei, skal han sørge for fritt vannløp under dekslene og at disse holdes vedlike og påse at de slutter nøie til og ligger fast. Dersom de av en eller annen årsak er til hinder for vannets frie løp, skal han ta dem vekk og legge dem på igjen så snart det kan skje uten å hindre vannløpet.

§ 36. Renhold etter § 34 skal foretas hver lørdag og være foretatt før det er mørkt eller senest innen kl. 22.

Politiet kan påby at renholdet skal foretas oftere og til andre tider når det på grunn av forholdene eller ved spesielle anledninger ansees nødvendig.

Lys- og luftgraver som tillates anbragt på offentlig 17 janr. fortau, skal oprenses og eftersees minst én gang årlig, nemlig før 1 mai, og ellers så ofte som det er nødvendig for å holde avløpet fritt.

§ 37. Sneplogkjøring foretas av kommunen så vel på fortau som i kjørebanen i den utstrekning lensmannen finner det nødvendig.

Eier av hus eller grunn ved offentlig vei plikter å fjerne issvuller som danner sig på fortauet utenfor hans eiendom og skal til enhver tid holde fortauet jevnt og plant. I tøvær plikter grunneieren å holde rennestener og lignende avløp ophugget og fjerne is og sne derfra. I sterkt trafikkerte veier kan politiet dessuten påby, at grunneieren skal bryte op og fjerne enhver sne og is.

Ophugget issvull, sne og is som er falt ned eller fjernet fra tak, må ikke legges i kjørebanen, men skal uten opphold bringes bort og legges på de dertil anviste steder.

§ 38. Sjøppl, avfall eller annen urenslighet må ikke henlegges på andre enn de dertil av politiet anviste steder. Sne og is fra gårdsplass, tomt eller have må ikke kastes ut på offentlig vei.

Vann må ikke ledes eller skylles utover offentlig vei, men kun gjennom lukkede ledninger til offentlig kloakk.

§ 39. De i dette kapitel omhandlede plikter for eier av grunn eller bygning på eller ut mot offentlig vei påhviler festeren hvor grunnen er bortfestet.

Kap. VIII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 40. Det er forbudt innen herredets grenser å bade i det fri utenfor de av politiet anviste steder, når badningen kan sees fra offentlig sted.

§ 41. Huseiere, eller den der på eierens vegne har ansvaret, er forpliktet til å strø fortauet utenfor sin eiendom med sand eller ren aske når det om vinteren inntreffer glatt føre.

Samme forpliktelse påhviler eier eller leier av ubebygget grunn, når fortauet er oparbeidet. Dette gjelder kun innen bygningskommunens grenser.

§ 42. Undlater noen å utføre hvad der i følge denne vedtekt påhviler ham, kan lensmannen på den skyldiges bekostning foranstalte det utført eller treffe fornøden foranstaltning til å hindre at forsømmelsen kan volde skade eller ulempe.

§ 43. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser eller de med hjemmel herav utferdigede forskrifter, straffes så-

17 janr. ledes som i straffelovens § 339 nr. 2 bestemt forsåvidt ikke strengere straff efter den almindelige borgerlige straffelov eller spesiallover kommer til anvendelse.

§ 44. Disse vedtekter trer i kraft en måned efter stadfestelsen og fra samme tid opheves eldre bestemmelser der kommer i strid hermed.

II.

Vedtekt om offentlige forestillinger m. v. for Tune.

§ 1. Uten politiets tillatelse må ingen holde konserter, oplesning, dramatiske forestillinger, skuespill eller andre offentlige forestillinger og forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring holde offentlig dans, skytebane, karusell, ringkasting eller lignende.

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer.

§ 2. Forestillinger eller sammenkomster som i § 1 nevnt må ikke avholdes i tiden fra kl. 2 til kl. 8.

Politiet kan dog så vel ved enkelt leilighet som i sin almindelighet påby senere åpning og tidligere lukning, eller gi tillatelse til å lukke senere eller åpne tidligere.

§ 3. Den som akter å avholde forestillinger eller sammenkomster som i § 1 nevnt, skal i god tid i forveien til politiet innsende skriftlig ansøkninng herom med angivelse av tid og sted for avholdelsen samt opgi en bestemt person, som er ansvarlig herfor.

Enhver som avholder sådanne forestillinger eller sammenkomster skal etterkomme de pålegg politiet gir til ordnens oprettholdelse og de besøkendes sikkerhet samt sørge for at intet usømmelig skjer eller vises.

§ 4. Ingen må avgi eller benytte lokale til forestillinger eller sammenkomster som i § 1 nevnt uten at det av brandstyret og politiet er godkjent som betryggende for publikums sikkerhet. Den der bortleier hus eller tomt til sådanne arrangementer, skal gjøre leieren oppmerksom på at politiets tillatelse må innhentes.

§ 5. Politi og brandvesen har til enhver tid adgang til alle forestillinger og sammenkomster og skal anvises plasser i sådant antall som politimesteren og brandchefen bestemmer.

§ 6. Politiet kan forby enhver forestilling eller sammenkomst når den ved støy, musikk eller på annen måte forstyrrer eller er til hinder eller ulempe for den almindelige fred og orden.

De besøkende skal opføre sig sømmelig og ordentlig og 17 janr. ikke ved støy eller vedholdende bifalls- eller mishagsytringer eller på annen måte hindre, forstyrre eller avbryte arrangementer eller forstyrre andre besøkende og er pliktige til å rette sig efter politiets anmodninger og påbud.

§ 7. Avholdes forestillinger eller sammenkomster som i § 1 nevnt uten politiets tillatelse, uten at alle avgifter er betalt eller etterkommes ikke politiets pålegg, kan politiet straks avbryte tilstelningen og de tilstedeværende er pliktige til efter politiets anmodning rolig å fjerne sig.

§ 8. I avgift til herredskassen erlegges for forestillinger m. v. som omhandlet i § 1 første ledd:

1. For konserter, skuespill, operaer, operetter, revyer, varieter og oplesninger 2 % av bruttoinntekten.
2. For danseopvisninger og for profesjonelle bryte- og bokseopvisninger og lignende 10 % av bruttoinntekten.
3. For cirkus, karusell, gyng, skytebane, ringkasting, vokskabinetter, magiske og ekvilibristiske forestillinger og lignende 10 % av bruttoinntekten, dog ikke under 50 kroner pr. dag.
4. For offentlig dans der drives som næring 5 % av bruttoinntekten.

Kan bruttoinntekten ikke påvises, erlegges fra 20 til 50 kroner efter politiets bestemmelse.

Politiutgifter ved sammenkomster med dans m. v. som omhandlet i § 1, annet ledd, dekkes på den måte som er bestemt i politiloven av 13 mars 1936 nr. 3 § 27.

Rekvireres der politivakt til sammenkomster som kan holdes uten politiets tillatelse, betales utgiften til politivakten av arrangørene.

§ 9. Avgiften innkreves av politiet. Formannskapet kan i særlige tilfelle nedsette eller frafalle den.

Hvis avgiften ikke dekker kommunens utgifter til politi- og brandvakt blir den å forhøie så den dekker disse utgifter.

§ 10. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes således som i straffelovens § 339 nr. 2 bestemt for såvidt ikke strengere straff efter den almindelige borgerlige straffelov eller spesiallover kommer til anvendelse.

§ 11. Denne vedtekt trer i kraft en måned efter stadfestelsen.

III.

Vedtekt for Tune angående salg av tobakk til barn.

§ 1. Det er forbudt å selge tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år, uansett om tobakken angis bestemt til barnets eget eller andres bruk.

- 17 janr. § 2. Det er likeledes forbudt enhver
- a. å kjøpe tobakk i noen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 år, likesom
 - b. å overlate sådant barn tobakk som gave eller lån eller bytte eller mot vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

Barn under 15 år, der nyter tobakk på offentlig gate, vei, kai, torv eller plass, på havnen eller på offentlig bevertningssted, i offentlig forsamlingslokale eller på annet offentlig sted, kan av politiets tjenestemenn fratas den tobakk, som det for tilfellet har på sig, samt den tobakkspipe eller annet redskap (f. eks. munnstykke), som det for tilfellet benytter sig av.

Overtredelse av denne vedtekt straffes således som i straffelovens § 339, 2 bestemt.

- 17 janr. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 og lov av 25 juni 1935 § 18 annet ledd stadfester departementet herved som gjeldende fra 14 februar d. å. beslutning av M o d u m herredstyre, Buskerud fylke, i møte 18 desember 1937 om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder.

Forskriftene får slik ordlyd:

Bevertningsstedene skal være lukket fra kl. 22 til neste morgen kl. 7.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

- 17 janr. **Skriv frå Socialdepartementet.**

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt L å r d a l heradstyre, Telemark fylke, i møte 8 januar d. å. om brigdei § 1 i den vedtekta som gjeld om stengjingstid for utsalsstader.

Brigdet gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 24 januar d. å.

Etter brigdet lyder § 1 so:

- A. Utsalstader for varor skal med dei nedannemnde undantak på kvardagar vera stengde frå kl. 19,30 til kl. 9.

Påske-, pinse-, jol- og nyårsaftan stengjast kl. 14.

1 mai og 17 mai er utsalstadene heilt stengde.

- B. På sun- og helgedagar haldast utsalstadene heilt stengde.

- 17 janr. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til

lov nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Nordfold herred- 17 janr. styre, Nordland fylke, i møter 9 oktober 1937 og 30 desember 1937 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 14 februar d. å.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

- A. Utsalgssteder for varer skal på hverdager med nedennevnte undtagelser holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8,30.

Påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften lukkes kl. 17.

- B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

Utsalgssteder på Nordfold gård kan på de søn- og helligdager da der holdes gudstjeneste holdes åpne fra kl. 13 til kl. 15.

Nyttårsdag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes dog helt lukket.

§ 2. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 3. Bensinstasjoner omfattes ikke av vedtektens bestemmelser. Provantering og leveranse til dampskib og fiskefartøier kan skje uten hinder av vedtektens bestemmelser.

§ 4. Overtredelse av vedtekten straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

18 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 6 av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 2 av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, har Justisdepartementet stadfestet Harstad bystyres vedtak i møter 6 august og 13 desember 1937 om ny politivedtekt.

Vedtekten lyder så:

Kap. I.

Om orden og ferdsel på offentlig område.

§ 1. Ved offentlig område forstås i disse vedtekter gate, vei, torv, plass, kai, brygge, park, strand, anlegg eller andre steder som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel.

Hvor denne vedtekt omhandler eier av grunn eller hus, menes derved også fester eller leier, hvor grunn eller hus er bortfestet eller bortleiet.

18 janr. § 2. Enhver er pliktig til straks å rette sig efter de pålegg, tegn eller signaler som politiet i de enkelte tilfeller gir for å oprettholde orden, regulere ferdselen eller trygge publikum.

Under særegne omstendigheter som optøier, ildebrand, prosesjoner eller lignende, kan politiet treffe de forføininger som det anser nødvendige.

§ 3. Opløp eller sammenstimling av folk som kan forstyrre ordenen eller hindre ferdselen er forbudt.

Det er forbudt på offentlig område å stanse eller stille sig i klynge således at ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes eller besverliggjøres eller foreta noe som kan utsette andre for fare eller ulempe.

Når mange mennesker samles ved inngang eller billett-utsalg, forlystelsessted, sportsplass, holdeplass og lignende skal de ordne sig i køer efter politiets anvisning.

§ 4. Folketog, prosesjoner, friluftsmøter, foredrag m. v. skal meldes til politiet og dets pålegg og anvisninger skal følges.

Skal kommunens parker eller anlegg benyttes, kan politiet bare meddele tillatelse, når kommunens kontorchef er enig i det.

§ 5. Omdeling på offentlig gate av oprop, flyveskrifter eller lignende kan politiet forby, hvis det befryktes å ville gi anledning til uorden.

De som vil musisere, synge, bruke høittaler, vise kunster, forevise bilder og lignende på eller ut mot offentlig område, må ha politiets tillatelse og følge dets anvisning. Politiet kan gjøre sådan tillatelse betinget av at der er legges en avgift til bykassen (pr. dag fra kr. 1,00 til kr. 15,00).

De som vil foreta offentlig innsamling til kulturelle, humanitære eller andre almennyttige, veldedige eller ideelle formål må ha politiets tillatelse hertil. Dette er dog unødvendig når innsamlingen kun foretas blandt medlemmene av en forening, eller innen en mindre krets av bekjente.

§ 6. Det er forbudt på offentlig område, offentlig pissoar, på dekket av båt eller i åpen farkost som ligger ved brygge eller på havnen, eller i åpent portrum eller gårdsrum, som er almindelig beferdet å fortære eller søke fortært berusende drikke.

På de forannevnte steder er det også forbudt å spille kort eller å arrangere noe slags lykkespill.

§ 7. Det er forbudt på offentlig område uten politiets tillatelse å vise sig maskert eller i drakt som er egnet til å fremkalle forstyrrelser av den offentlige orden.

Politiet kan forby badning i det fri på offentlig område, 18 janr. når hensynet til ordenen eller ferdseleu gjør det påkrevd.

§ 8. Det er forbudt uten politiets tillatelse ved eller utover offentlig område å avbrenne krutt, fyrverkerisaker eller sprengstoffer av noen som helst art eller gjøre op ild.

På eller utover offentlig område er det forbudt å skyte med gevær, pistol, revolver, flobbort eller andre skytevåben, med bue, sprettert og lignende, eller kaste sten, kasteball, sneball, søle, vann eller i det hele tatt noe som kan skade eller forulempe den som ferdes der.

Ved mineringsarbeide må der vises fornøden forsiktighet og publikum må varsles i tide. Skuddet må være godt tildekket og ladningen ikke større enn at deknningen hindrer stensprett.

Det er forbudt å gå med ladte skytevåben på offentlig område uten under militær kommando.

§ 9. Barn som på egen hånd ferdes på offentlig område etter kl. 20 i tiden 1 september til 23 juni eller etter kl. 22 i tiden 23 juni til 31 august, kan politiet bringe hjem.

Foreldre og foresatte har så vidt mulig å sørge for at små barn er under tilbørlig tilsyn, så de ikke hindrer ferdseleu.

Barn kan av politiet og toll- og havnevesenets tjenestemenn bortvises fra havneområdet.

Bruk av sirene for å kalle barn inn om kvelden, innstilles i tiden 23 juni til 31 august.

§ 10. Intet som kan hindre eller hemme ferdseleu, må settes hen eller henges på eller utover offentlig område. I mangel av annen plass kan dog av- og pålessing av varer eller annet foregå på gaten når det skjer med minst mulig ulempe for ferdseleu og gjenstandene uten opphold fjernes, (se dog § 43). Kjøreredsaker må i slike tilfeller så vidt mulig stilles langs fortaukanten.

§ 11. Markiser, skilt, opslag, flaggstenger, takrenner og lignende som vender mot offentlig område, skal være forsvarelig fastgjort.

Markiser kan rekke frem til fortaukanten, dog ikke over 2,5 m fra husveggen og skal stå så høit at markiser og sidestykker overalt gir en fri høide av 2,10 m over jorden.

Vinduer, lemmer og lignende hvis underkant ikke er høiere over jorden enn 2 meter, må ikke holdes åpenstående, således at de springer lenger frem enn ½ m fra husveggen.

Trær, hvis grener generer ferdseleu, skal beskøres.

§ 12. Skilt, reklameflagg eller andre gjenstander som benyttes til eller tjener som skilt eller reklame, må ikke springe lenger frem enn ½ m utenfor husveggen. Deres

18 janr. underkant må ikke komme lavere enn 2,5 m over jorden. Skilt, som borttar lys fra gatelykter eller er til hinder for ferdseien, kan politiet forlange fjernet.

Handlende eller andre næringsdrivende må ikke uthenge eller utstille varer utenfor sine utsalgssteder på en sådan måte at der voldes fare eller ulempe for ferdseien og kan av politiet påbys anbragt i skap som ikke må springe lenger frem fra husveggen enn 20 cm.

Politiet kan med formannskapets samtykke gi dispensasjon fra de i paragrafen foranstående bestemmelser.

Skilt, plakater eller andre gjenstander som foran nevnt må ikke settes op på stolper, trær, gjerder, murer og lignende på eller mot offentlig område eller henges ut over offentlig område uten politiets og vedkommende eiers samtykke. Formannskapet skal anwise sted for forannevnte gjenstander.

Blinklys og lysreklame med vekslende lysstyrke eller vekslende farve må ikke brukes ved eller utover offentlig område uten politiets samtykke.

§ 13. Det er forbudt å bruke piggråd, pigger, glass, blikk eller lignende på gjerder som vender mot offentlig område, undtagen ovenpå gjerder som er minst 2 meter høie eller ligger minst 2 meter fra offentlig område.

På jern som bøier innover i minst 45 graders vinkel, kan der dog strekkes piggråd, når selve gjerdet er minst 1,25 m høit.

Allerede opførte piggrådgjerder, som ifølge denne paragraf er ulovlige, må ikke repareres med piggråd.

§ 14. Det er forbudt på eller over offentlig område uten politiets samtykke å foreta noe arbeide som kan hindre ferdseien eller utsette noen for fare eller ulempe. Politiets tillatelse trenges dog ikke ved offentlige institusjoners arbeider.

Når der på eller ved offentlig område skal foretas større arbeider som er til hinder for ferdseien eller utsetter noen for fare eller ulempe, såsom opførelse, nedrivning eller reparasjon av bygninger, minering, gravning og lignende skal dette på forhånd skriftlig meldes til politiet, som da kan bestemme hvordan vedkommende arbeidssted skal holdes avsperrret, og påby sikkerhetsforanstaltninger.

Fra mørkets frembrudd til det igjen blir lyst skal det være anbragt et tilstrekkelig antall lykter ved avsperringer, åpne grøfter, oplesping av jord, grus eller lignende som kan være til fare eller ulempe for ferdseien.

Efter enhver gravning skal dekket snarest mulig bringes i den stand det hadde før gravningen.

Avsperringer kan av politiet påbys fjernet når arbeidet 18 janr. stanser eller er så langt fremskredet at avsperring ikke lenger er nødvendig. Politiet kan da, hvis det anser det nødvendig, pålegge andre sikkerhetsforanstaltninger.

§ 15. Den som skal vaske eller male hus, rense takrenner, sette istand tak eller utføre andre mindre arbeider på bygninger mot offentlig område, skal sette op avvisere, som tydelig varsler om at man ikke uten fare eller ulempe kan ferdes der. Han skal under arbeidet utvise tilbørlig aktsomhet. Det samme skal foretas ved op- eller nedheising av varer eller andre gjenstander mot offentlig område. Avviserne skal fjernes når arbeidet stanser og der som følge av arbeidet ikke lenger vil være muligheter til stede for at fare eller ulempe forvoldes ferdselen.

Politiet kan gi nærmere pålegg om avvisernes utseende og hvordan de skal settes op.

Til de forannevnte mindre arbeider på bygninger kan uten politiets samtykke bare benyttes stiger eller andre flyttbare stillaser som ikke i lengere tid hindrer ferdselen.

Avfall fra de i nærværende paragraf omhandlede arbeider må ikke bli liggende på offentlig område utenfor den del av dette som måtte være innhegnet, men fjernes hver dag ved arbeidets slutt.

§ 16. Politiet kan efter samråd med stadsingeniøren tillate at en gate, vei eller plass for en begrenset tid helt eller delvis blir sperret hvor dette på grunn av byggearbeider, gravning, minering og lignende er nødvendig.

Hvis en sperring optar hele fortauet eller så meget av dette at det blir mindre enn 1 m igjen i bredden, kan politiet påby at der bygges et plankefortau utenfor innhegningen slik at den samlede bredde på passasjen blir inntil 1 meter.

§ 17. Når plankefortau, murgjerde eller annet hegn på eller ut mot offentlig område er i så dårlig stand at det medfører ulempe eller fare for ferdselen, kan politiet pålegge eieren innen en fastsatt frist å treffe de forføyninger som finnes nødvendige.

Enhver gårdeier, gårdsbestyrer eller leier skal føre nøie tilsyn med at spir, balkonger, gesimser, takrenner og andre bygningsdeler, skilt, lykter, lysreklamer, flaggstenger, blomsterkasser, markiser og lignende på eller ut mot offentlig område er forsvarlig fastgjort og holdes i forsvarlig stand.

Det er forbudt å anbringe blomsterpotter og andre løse gjenstander, som ved å falle ned kan volde skade eller ulempe for ferdselen, på åpne altaner eller i åpne vinduer ut mot offentlig område, med mindre disse er forsvarlig fastgjort eller på annen måte sikret mot å falle ned.

18 janr. § 18. Heisinnretninger som benyttes utover offentlig område skal ha den fornødne styrke og må kun betjenes av øvede og pålitelige folk. Heisinnretningen må alltid være forsynt med forsvarlig stoppeinnretning.

Stillaser, løpebroer, stiger og lignende som anvendes under byggearbeider, må ha den tilstrekkelige styrke. Stillaser og løpebroer skal på den side som vender ut mot eller ut over offentlig område være forsynt med forsvarlig brystvern.

§ 19. Kjellernedgang som når ut i offentlig område, skal ha forsvarlig rekkverk av jern, eller skal efter mørkets frembrudd og inntil det igjen er dagslys holdes tildekket med lemmer i plan med gatelegemet.

Lysgraver skal i plan med gatelegemet være forsvarlig dekket med fortausglass, lemmer eller jernrister og disse må ikke ha bredere åpninger enn 2 cm. Lysgravene skal rengjøres omhyggelig minst 1 gang årlig innen 1 juni.

Stoppekraner skal være forsynt med kapsel eller lokk og må ikke rake op over gatelegemet.

Brønner skal holdes forsvarlig tildekket og være forsynt med lås.

§ 20. Når det er fare for sne- eller isras, plikter eier av hus, som støter til offentlig område, å sette op avvisere som tydelig varsler de forbipasserende.

Politiet kan gi nærmere pålegg om avvisernes utseende og om hvordan de skal settes op, likesom det kan pålegges huseierne å fjerne istapper og utoverhengende sneskavler fra takene.

§ 21. Det er forbudt uvedkommende å slukke eller tende de på offentlig område anbragte lykter eller røre ved offentlige brandsignalapparater uten for å varsle brand.

§ 22. Det er forbudt på offentlig område å kaste eller legge fra sig glass, potteskår, spiker, papir, fruktskall, søppel og annet som kan være til ulempe for ferdselen eller virke skjemmende for stedet.

De av kommunen opstillede søppelkurver skal benyttes.

§ 23. Det er forbudt på offentlig område å lage eller benytte sklier, drive ski- og skøiteløpning, ake med kjelke eller sparkstøtting, slå ball eller sparke fotball, arrangere kappløp, kappritt eller lignende.

Politiet kan gjennom kunngjørelse an vise sted hvor sådan utøvelse som foran nevnt er tillatt og kan gi dispensasjon ved spesielle anledninger.

Benyttelse av sparkstøtting som transport- eller fremkomstmiddel er tillatt.

For lek og spill på offentlig område kan politiet fast- 18 janr. sette de innskrenkninger som ansees nødvendige.

§ 24. Det er forbudt å kjøre med flere enn 2 kjørereds- skaper fastgjort til hverandre.

Borttar lasset på håndvogn eller kjelke den fri utsikt, må den ikke skyves men trekkes.

Det er forbudt uten den kjørendes tillatelse å stige op på kjøretøier eller uten politiets tillatelse til sådanne å fastgjøre håndkjerrer, sleder, kjelker eller lignende.

Det er forbudt å henge bak på kjøretøier under fart.

§ 25. Det er forbudt på offentlig område å ri med mere enn en håndhest eller føre mere enn en hest ved siden av eller efter vogn eller annet kjøretøi. Heller ikke må noen leie flere enn to løse eller fraspente hester ad gangen.

Kjøreren skal, hvis han går, gå like ved siden av eller tett bak kjøretøiet.

Det er forbudt å la hester slepe løse drag efter sig.

Enhver hest som ris eller føres fraspent på offentlig område, skal være forsynt med bissel eller hodelag (grime).

Det er forbudt på offentlig område å kjøre eller ri hurtigere enn i almindelig trav.

Det er forbudt å føre hest bundet til motordrevet kjøretøi.

§ 26. Det er forbudt å betro forspent kjøretøi eller løs hest til person under 15 år eller til person som er beruset eller av annen grunn må antas ikke å kunne styre den.

§ 27. Det er forbudt å benytte hest som er sky, har smittsom sykdom, er utsultet, halt eller har annen iøinefallende lyte, til kjøring eller ridning på offentlig område.

Hest som er tilbøielig til å bite, skal være forsynt med munnkurv.

Det er forbudt å benytte sløvskodde hester på glatt føre.

Seletøi må være i forsvarlig stand og må ikke skade hesten.

Det er forbudt å rykke stadig i tømmene, å piske hensynsløst på hesten eller å slå efter andre hester.

Det er forbudt å benytte slede til befordring av lass på sommerføre.

§ 28. Det er forbudt for kjørende eller ridende på offentlig område eller i portrum, på gårds plass eller lignende steder, som har åpen utkjørsel til offentlig område, å forlate sin hest uten å sørge for forsvarlig tilsyn med den eller å sørge for at den er forsvarlig bundet.

§ 29. Det er forbudt på offentlig område å fore hester eller kreaturer på andre enn de av politiet anviste steder.

18 janr. Foringen må foregå fra forposser eller sekk anbragt på sådan måte at intet spilles.

I kulde skal under stans — hvor denne ikke er helt kortvarig — hester forsvarlig dekkes.

Kap. II.

Om dyr.

§ 30. Det er forbudt å la hester, kuer, sauer, geiter og svin gå på offentlig område uten forsvarlig bevoktning.

Storfe må ikke drives, men ledes enkeltvis av voksne folk.

Det er forbudt å føre kreaturer bundet til forspent eller motordrevet kjøretøi.

Fjærfe må holdes innenfor forsvarlig hegn.

Det er forbudt å føre ville dyr på offentlig område uten tillatelse av politiet, som også kan bestemme hvordan transporten skal foregå.

Dyrene må ikke komme utenfor kjørebanelen.

§ 31. Hunder som er biske eller har tilbøielighet til å gjø, fare mot eller på annen måte forulempe mennesker, hester, automobiler, syklistar eller andre som ferdes på gaten, skal av eieren eller besidderen holdes borte fra offentlig område, holdes i bånd eller forsynes med munnkurv, efter politiets nærmere bestemmelse.

Det samme gjelder hunder som politiet finner kan være farlige på grunn av sin størrelse eller rase.

Se for øvrig straffelovens § 354.

Hvis politiets forannevnte bestemmelser ikke efterkommes, kan politiet foranledige dyret avlivet. Politiets omkostninger i den anledning refunderes av besidderen.

§ 32. Det er forbudt:

- a) å la tisper ferdes på offentlig område i løpetiden,
- b) å la hunder ferdes på offentlig område fra kl. 23 til kl. 7 uten tilsyn,
- c) å la hunder gå løse på kirkegårder, i offentlige parker eller offentlige beplantede anlegg, når disse er inngjerdet,
- d) å la hunder gå løse på offentlig område i tiden fra 1 mai til 1 oktober.

Hunder skal være forsynt med halsbånd med plate hvor på eierens navn finnes.

Overtredes disse bestemmelser, kan politiet la hunden pågripe. Hvis besidderen ikke henter hunden og betaler alle påløpne omkostninger innen 3 dager efter at han er varslet, personlig eller ved kunngjøring i en avis, hvis han er ukjent, kan politiet la hunden selge eller drepe.

Kap. III.

18 janr.

Om offentlige innretninger og anlegg.

§ 33. Det er forbudt uvedkommende å sitte på, stige op på eller gå over hegn som er anbragt ved offentlig område eller om offentlig anlegg, eller på sådanne steder klatre i trær, stolper eller lignende, henge gjenstander i ledningstrådene, kaste efter tråder, lamper, klokker eller for øvrig foreta noe som kan skade eller skjemme disse ting.

§ 34. Det er forbudt på kirkegårder å sykle, leke eller foreta annet som av hensyn til stedet er upassende.

Mindre barn må ikke ferdes der uten i følge med voksne.

Det er forbudt å trenge sig inn på kirkegårder, når portene er låst.

Det er forbudt i offentlige parker og anlegg å sykle, betre oparbeidede eller tilsådde gressplener eller gå utenfor dertil bestemte ganger. Lek som er til skade for anleggene er forbudt.

§ 35. Det er forbudt å skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på, boie, flytte, rive løs eller på annen måte beskadige og søle til de til offentlig nytte eller pryde bestemte innretninger eller gjenstander, f. eks. trær, statuer, springvann, vannposter, brønner, pissoarer, gatelykter, lykte-, telefon- eller telegrafstolper, benker, innhegninger, rekkverk eller lignende.

Det samme gjelder den til offentlig område støtende del av husmur, plankeverk og lignende.

§ 36. Det bestemmes av formannskapet hvor offentlige kunngjørelser skal slås op.

Disse kunngjørelser kan påbys opslått på tavler som skaffes og vedlikeholdes for kommunens regning.

Bekjentgjørelser angående teaterforestillinger, konserter, forestillinger og annet hvortil offentligheten innbys, kan likeledes foregå ved opslag på andre steder, når den på hvis eiendom opslaget skjer, dertil har gitt sitt samtykke.

Politiet skal tilstilles et eksemplar av alle opslag, som er opsatt på offentlig område.

Opslag på eiendom om hvad der vedkommer de derboende persons næringsvei, bopel m. v. er undtatt fra foranstående bestemmelser.

Det er forbudt å rive ned, beskadige, tilsmusse eller gjøre uleselig lovlig gjorte opslag.

18 janr.

Kap. IV.

Om renhold på offentlig område.

§ 37. Eier av grunn eller bygning mot offentlig område er pliktig til å sørge for feining utenfor sin eiendom utover til og med rennesten.

Til feining hører renhold av fortau, rennesten og grøft samt bortskaffelse av det i kjørebanen, rennesten, grøft eller på fortau voksende gress.

Feining av gate og vei (med tilhørende fortau, rennesten og grøft), hvis vedlikehold ikke er overtatt av kommunen, påhviler eieren av den tilstøtende grunn eller bygning.

Er ubebygget grunn festet, påhviler plikten til renhold festeren.

Feining foretas hver lørdag og ellers når særegne omstendigheter gjør det nødvendig efter særlig pålegg av politiet.

Det sammenfeide må ikke kastes i kjørebanen, men skal fjernes umiddelbart efter tilendebragt feining. Feiningen må være avsluttet og det sammenfeiede fjernet, — i månedene mai, juni, juli og august innen kl. 10 aften — og i den øvrige del av året innen mørkets frembrudd. I tørt vær uten frost sprøites der med vann før feiningen begynner, så det ikke støver, forsåvidt bruk av vann hertil ikke er forbudt.

Det må ved feiningen påses at det ikke tilføres kloakksluktenes faste urensligheter.

§ 38. Når hus- eller grunneier har anbragt deksler over rennesten ved gate, vei, torv eller plass, skal han sørge for fritt vannløp under dekslene, sørge for at de holdes vedlike og påse at de slutter godt til og ligger fast.

Hvis dekslene under regn eller tøvær er til hinder for at vannet løper fritt, skal han ta dem av og ikke legge dem på igjen før det kan skje uten at det hindrer vannløpet.

Kloakksluktenes rister skal holdes åpne, så vannet kan få fritt løp.

Private kloakkledninger og avløpsrenner samt deres slamkister eller rensekummer skal holdes forsvarlig lukket. De skal oprensnes og ettersees minst en gang om året og ellers så ofte det er nødvendig for å holde avløpet fritt.

§ 39. Den som feieplikten påligger skal holde sne eller svull på fortauet jevn og plan. Når politiet forlanger det, skal han bryte op og fjerne sne og svull fra fortau med rennesten og avløp. I tøvær skal han rydde rennestenen eller grøften for sne og is og holde avløp over fortau op-hugget. Sne og ishakk må ikke kastes ut i kjørebanen, men

kan legges ut til brøitekanten. Politiet kan også pålegge 18 janr. ham å fjerne det sammenskuffede helt til de for henleggelse anviste steder. (Jfr. § 40.)

Eier av hjørnehus eller hjørnetomt eller fester av sådan skal holde åpen vei fra fortau ut i kjørebanen.

Sne og is må ikke kastes ut på offentlig område fra privat grunn. Kloakksluktene må ikke tilføres sne eller is.

Når det inntreffer glatt føre, skal eier av bygning eller grunn som støter til offentlig område, la fortauet utenfor eiendommen bestrøs med sand, ren aske eller salt. Hvis gaten ikke har fortau eller dette av en eller annen lovlig grunn ikke holdes farbart, plikter de forannevnte å strø en kant langs kjørebanen på forsvarlig måte. Den hvis fortau støter mot gatekryss, plikter likeledes å strø en passasje halvveis ut i kjørebanen i fortauets forlengelse. Er ubebygget grunn festet, påligger plikten festeren.

Fra disse påbud kan politiet gi dispensasjon for mindre beferdede strøk.

§ 40. Det er forbudt å legge grus, fyll, sne, is og lignende på andre steder enn de politiet har anvist.

Det er forbudt å legge papir, søppel og annet avfall på offentlig område eller kaste det i havnen. Det skal legges i lukkede søppelkasser eller på steder som er bestemt av helserådet.

Bar eller lignende, som er lagt på offentlig område i anledning av begravelser m. v. skal være fjernet senest innen 24 timer.

§ 41. Det er forbudt å vaske eller skylle klær, kar, kjøretøier og lignende på offentlig område eller dertil å benytte de offentlige vannposter, eller slå skyllevann eller avfall på offentlig område, i rennestener eller i kloakkslukter, eller å banke, riste, tørke eller lufte tepper, matter, klær og lignende på eller ut mot offentlig område.

Skylling av vinduer ut mot fortau må bare foretas i tiden fra kl. 23 til kl. 9.

Bilvask kan dog foretas på dertil bestemte steder.

§ 42. Det er forbudt å spytte på fortau. All urenslighet på offentlig område er forbudt.

§ 43. Til kjøring av gjødsel og andre stinkende stoffer må bare brukes lukkede kasser.

Gjødsel må bare kjøres i den tid politiet og helserådet bestemmer.

Uten helserådets tillatelse er det forbudt på offentlig område å lesse gjødsel av eller på. Det er forbudt å stanse med et gjødssellass på offentlig område uten tvingende grunn.

18 janr.

Kap. V.

Det offentlige drosjevesen, vognmenn,
bybud, fløttmenn m. v.

§ 44. Enhver som vil drive erhvervsmessig personbefordring — drosjekjøring — fra offentlig holdeplass, må ha politiets tillatelse — bevilling — hertil. Det samme gjelder erhvervsmessig godsbefordring fra offentlig holdeplass.

Bevillingen gjelder inntil videre og kan meddeles såvel innen- som utenbysboende. Den gir rett til holdeplass på ett av de steder, som formannskapet eller havnestyret bestemmer.

For bevillinger betales i årlig avgift til bykassen kr. 30.

Avgiften betales med en fjerdepart hver gang innen utgangen av mars, juni, september og desember. Hvis bevillingen gis efter 1 juli, betales kun for et halvt år, og likeledes hvis kjøretillatelsen tilbakekalles eller opsies før 1 juli.

Dersom avgiften ikke betales ved forfall, kan bevillingen inndras og kjøretøiet av politiet bortvises fra holdeplassen.

§ 45. Eieren og vognføreren er pliktig til å rette sig efter politiets forskrifter med hensyn til vognens plasing på holdeplassen, likesom han må finne sig i av politiet midlertidig å bli henvist til et annet sted enn sin almindelige holdeplass.

Ved holdeplassene skal holdes telefon, hvis kostende utredes av samtlige på vedkommende sted stasjonerte vogner med like andeler, som kan forlanges innbetalt til politiet samtidig med bevillingsavgiften.

Drosjekjørere, som treffes på holdeplass eller ledige innen bygrensen, plikter på forlangende å kjøre efter taksten. Likeså er de pliktige til uopholdelig å møte frem efter tilsigelse eller hentning. Derimot plikter de ikke å ta imot bestilling til en senere opgitt tid, men gjør de det, må de etterkomme bestillingen. Efter endt tur skal vognen kjøres tilbake til holdeplassen. Kjøring omkring i gatene for å kapre skyss, er forbudt.

Politiet kan treffe nærmere bestemmelse om drosjenes fremmøte på kaien ved anløp av fartøier.

§ 46. Vognene skal være forsynt med taksameter og kjører på hver holdeplass innenfor taksameterområdet efter tur og omgang. Forlanges en lukket vogn, når en åpen står for tur, rykker dog første lukkede op. Likeledes rykker første åpne vogn op, hvis der forlanges en sådan og en lukket står for tur. Står en 5-seter for tur og der forlanges en 7-seter, skal første 7-seter overta turen.

Det er forbudt å forlate vognen på holdeplassen for så

lang tid at den kommer op i tur, mens man er borte. Gjøres 18 janr. allikevel dette, går turen forbi, og vedkommende vogn får derved siste tur. Om nattevakt og fremmøte ved dampskibs-anløp, stevner og lignende kan politiet fastsette regler.

§ 47. De bestemmelser og takster som er fastsatt i vedtekter for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn, som har stasjon i Harstad i henhold til motorvognlovens § 21, II 3dje ledd — dog herfra undtatt bestemmelsene i § 1, 5, 6 og 8 — gjelder likeledes for enhver som har bevilling til offentlig personbefordring fra fast holdeplass i henhold til § 50.

Føreren skal alltid ha sin bevilling samt et eksemplar av de i foregående ledd nevnte vedtekter tilstede og er på forlangende pliktig å forevise dem.

§ 48. Bybud, reiseførere, fløttmenn, vognmenn, kjørere, skopussere eller andre som på offentlig område søker erhverv ved å tilby publikum sin tjeneste, må ha politiets bevilling til utøvelse av erhvervet og kan av politiet anvises faste plasser og pålegges å betale en avgift til bykassen fra kr. 2,00 til kr. 20,00 pr. år, — for fløttmenns vedkommende efter innstilling av havnestyret.

Bevillingen kan gis for begrenset tid og kan ikke overdras til andre. Misbrukes bevillingen, kan den tilbakekalles.

De erhvervssøkende må ikke under utøvelse av erhvervet være påtrengende. De kan pålegges å bære skilt, uniformlue eller annet merke.

Politiet kan gi nærmere bestemmelser for erhvervet.

Kap. VI.

Om offentlige forestillinger, dansetilstelninger og lignende.

§ 49. Det er forbudt uten politiets tillatelse å holde konserter, oplesninger, dramatiske forestillinger, skuespill eller andre offentlige forestillinger eller forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring holde offentlig dans, skytebane, karusell, ringkasting, lykehjul og lignende.

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art er forbudt uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer.

§ 50. Det er forbudt å holde tilstelninger som i § 49 nevnt i tiden fra kl. 6 til kl. 18.

Politiet kan dog såvel ved enkelte leiligheter som i sin almindelighet påby senere åpning og tidligere lukning, likesom det kan gi tillatelse til å lukke senere eller åpne tidligere.

18 janr. § 51. Søknad om å holde tilstelninger som i § 49 nevnt, skal i god tid i forveien sendes inn til politiet og skal inneholde angivelse av tid og sted for denne, arten herav samt opgi minst 1 bestemt person som er ansvarlig for denne.

Er ingen bestemt person angitt som ansvarlig, blir søkeren å anse som sådan.

Intet lokale må brukes, medmindre det er godkjent av politiet og brandchefen som betryggende for publikums sikkerhet. Den som leier bort hus eller tomt til sådanne tilstelninger som i § 49 nevnt, skal gjøre leieren opmerksom på at politiets tillatelse må innhentes.

Politiet avgjør hvor mange der kan få adgang til lokalet.

Politiet og brandvesenet har til enhver tid adgang til tilstelninger som i § 49 nevnt og skal anvises passende plasser i et sådant antall som politimester og brandchef bestemmer.

§ 52. Enhver som i henhold til § 51 har ansvar for en tilstelning skal påse at de pålegg som politiet gir til opprettholdelse av ordenen og publikums sikkerhet, etterkommes og sørge for at intet uanstendig foregår.

Hender noe sådant eller holdes en tilstelning uten politiets tillatelse, eller uten at avgifter er betalt eller uten at politiets påbud er etterkommet, kan politiet straks avbryte denne, og de tilstedeværende er pliktig til å fjerne sig efter politiets anmodning.

De tilstedeværende skal opføre sig sømmelig og ordentlig og ikke ved stoi eller vedholdende bifalls- eller mishagsytringer eller på annen måte hindre, forstyrre eller avbryte en tilstelning eller forstyrre andre besøkende og er pliktige til å rette sig efter politiets anmodninger og påbud. Politiet kan utvise de personer som forser sig mot denne bestemmelse.

Berusede personer skal ikke gis adgang til tilstelninger som nevnt i § 49.

§ 53. Av offentlige tilstelninger, hvortil politiets tillatelse kreves, betales sådan avgift til bykassen:

1. Av konsert, skuespill, opera, operette og oplesning betales 2 % av bruttoinntekten.
2. Av revyteater, kabaret, varieté, kunstneriske danseopvisninger og lignende betales 10 % av bruttoinntekten.
3. Av idrettsopvisning, hvori der utelukkende eller hovedsakelig deltar profesjonelle idrettsutøvere, betales 10 % av bruttoinntekten.
4. Av sirkusforestilling, menasjeri, vokskabinett, karusell, gyng, skytebane, lykkehjul, magiske og ekvilibristiske forestillinger og lignende betales 10 % av bruttoinntekten eller en av politiet bestemt avgift pr. dag fra kr. 10 til kr. 100.

5. Av offentlig dansetilstelning som drives som næring 18 janr. betales 5 % av bruttoinntekten.

Kan bruttoinntekten ikke påvises, erlegges en avgift fra kr. 10 til kr. 100 efter politiets bestemmelse.

Formannskapet kan i særlige tilfeller nedsette eller frafalle avgiften.

Hvis en tilstelning, som ifølge foranstående bestemmelser er avgiftspliktig, blir gitt i veldedig eller almennyttig øiemed eller av en innenbys forening, kan politimesteren nedsette avgiften eller frafalle den.

Politiet avgjør i tvisttilfelle hvilken av de forannevnte 5 grupper en forestilling går inn under, samt om formålet kan regnes som veldedig eller almennyttig.

Avgiften innbetales til politiet, som fører kontroll med riktigheten av oppgavene over bruttofortjenestens størrelse. Politiet kan i hvert enkelt tilfelle bestemme, hvorledes avgiften skal erlegges, om der skal stilles sikkerhet for den på forhånd og lignende.

Rekvireres der politivakt til sammenkomster, som kan holdes uten politiets tillatelse, betales utgiften til politiet av arrangørene på samme måte som ovenfor anvist.

Politiutgifter ved tilstelninger som omhandlet i § 49 dekkes efter regulativ i henhold til lov om politiet av 13 mars 1936 nr. 3 § 27.

Kap. VII.

Om barns bruk av tobakk.

Det er forbudt å selge tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år. Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig område, kan av politiet fratas tobakk, tobakkspipe eller annet røkeredskap.

Det er forbudt å kjøpe tobakk i noen som helst form til barn under 15 år eller å overlate dem tobakk som gave, lån, bytte eller godtgjørelse.

Dog kan barn under 15 år få kjøpt tobakk, når det skjer i forbindelse med husholdningskjøp som de foretar for foreldre eller foresatte, og selgeren ikke har grunn til å tro at noe barn under 15 år skal bruke tobakken.

Kap. VIII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 55. Den som søker erhverv ved utlån av 80 kroner og beløp derunder mot håndfått pant eller driver med kjøp av rørlig gods mot gjenløsningsrett, hvor kjøpesummen ikke overstiger 80 kroner, betaler en avgift til bykassen av kr. 100 årlig.

18 janr. Denne bestemmelse kommer ikke til anvendelse på banker, forsåvidt deres virksomhet inngår herunder.

Der henvises for øvrig til straffelovens § 336.

§ 56. Når noen undlater å etterkomme hvad disse vedtekter pålegger ham, kan politiet la dette utføre på den forpliktedes vegne på dennes bekostning eller treffe den nødvendige foranstaltning for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe.

§ 57. Overtredelse av disse vedtekter eller av bestemmelser gitt med hjemmel i disse, straffes således som i straffelovens § 339 bestemt, forsåvidt ikke strengere straff etter den almindelige straffelov eller særlover kommer til anvendelse.

§ 58. Disse vedtekter trer i kraft — en — måned efter at de er approbert av departementet. Fra samme tid opheves politivedtekter for Harstad vedtatt 8 desember 1924, approbert 16 januar 1925 med senere endringer.

18 janr. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer beslutning av Lyngen herredstyre, Troms fylke, i møter 11 juni og 24 september 1937 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 21 februar d. å.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 9. Påske- og pinseften lukkes kl. 17. Julaften lukkes kl. 15. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 12.

På lørdag før konfirmasjonssøndag samt på de dager da der på Lyngseidet er anløp av turistbåter, som ankommer senere enn kl. 17, kan der holdes åpent til kl. 21.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. Utsalgssteder som kun forhandler baker- og konditorvarer, aviser, tidsskrifter, skrivesaker, frimerker og tobakk er undtatt fra vedtektens bestemmelser. Jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

Bensin- og oljestasjoner er likeledes undtatt fra vedtektens bestemmelser.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Utsalgssteder hvor der selges varer for hvilke der 18 janr.
foran er fastsatt forskjellige lukningstider, må rette sig efter
lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste
lukningsbestemmelse. Likeså må den strengeste bestemmelse
gjelde når to dager, for hvilke der er fastsatt forskjellige luk-
ningstider, faller på hverandre.

§ 5. Overtredelse av vedtekts bestemmelser straffes
etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

18 janr.

I medhold av § 15 i lov om skogvern av 12 februar 1932
og vedtak av Hemne herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i
møte 8 november 1937 bestemmes:

1. Havning med geit i barskogmark i Hemne
herred er forbudt i tiden 15 oktober til 15 mai.
2. Bestemmelsen av 7 juli 1934 om forbud mot havning med
geit i Kirkseter utmark opheves.
3. Brudd på denne bestemmelse blir straffet.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

19 janr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25
april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov
nr. 5 av 25 juli 1913 beslutning av Skudenes herred-
styre, Rogaland fylke, i møte 18 desember 1937 om for-
andring i § 2 i den gjeldende vedtekt an-
gående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 31 ja-
nuar d. å.

Efter forandringen lyder § 2 så:

Bensinstasjoner og utsalgssteder for melk og melkepro-
dukter er undtatt fra bestemmelsene i denne vedtekt.

I fisketiden fra og med 15 januar til og med 15 april
kommer vedtekts bestemmelser ikke til anvendelse.

Kongelig resolusjon.

21 janr.

I medhold av § 5, jfr. §§ 1 og 2, i midlertidig lov om
utførsel av hermetisk nedlagt brisling og
sild av 25 juni 1937, bestemmes følgende:

- I. Det er inntil videre forbudt å utføre hermetisk nedlagt
kippers (røkt storsild og vårsild) medmindre der forelig-
ger tillatelse til utførselen fra A/S Hermetikkfabrikkenes
Kipperscentral.
- II. Det er inntil videre likeledes forbudt til hermetisk ned-
legging av kippers å anvende stor- og vårsild kjøpt av
norske fiskere som ikke står tilsluttet Noregs silde-
salslag.
- III. Handelsdepartementet fastsetter når foranstående be-
stemmelser skal settes i kraft.

21 janr.

Kongelig resolusjon.

- I. I medhald av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. frå 27 februar 1930 § 30 e, jfr. § 39, vert fastsett at dei for laksefiske i sjøen gjeldande reglar skal og nyttast på bruk av kastenøter til fangst av sjøaure på desse strok av Nordhordland fiskeridistrikt, Hordaland fylke:
 1. Dei strok av Osterfjorden, Sørfjorden og Salhusfjorden som ligg innan Modalen, Haus, Hamre, Alversund og Åsane herader.
 2. Byfjorden so langt sud som til ei lina frå spissen fra Askenes til utløpet av bekken ved Mjølkeråen.
 3. Radøyfjord og Mangerfjord inntil ei lina frå Landsvik på Holsenøy yver nordspissen av Bognøy til Bauge på Radøy.
 4. Herløfjord inntil ei lina frå nordlegste spissen av Herdlø (Urnes) til sudlegste spissen av store Agnøy samt til ei lina frå nordlegste pynten av same øy til nordvestlegste spissen av Holsenøy.
- II. Brot på denne fyresegna vert straffa.
- III. Denne resolusjonen tek til å gjelda frå og med 15 april 1938 og gjeld til vidare. Frå same tid vert kongeleg resolusjon frå 14 juli 1914 um kastenot- og settegarnfisket etter sjøaure i ovannemnde strok sett ut av kraft.

21 janr.

Kongeleg resolusjon.

- I. I medhald av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. frå 27 februar 1930 § 5, jfr. § 39, vert fastsett at i sjøen i Sunn- og Nordfjord og Sogn fiskeridistrikter i Sogn og Fjordane fylke må ikkje noko slags fiskereidskap verta nytta nærare enn 200 meter frå fangstsida av kilenot, lakseverp eller liknande reidskap eller kroggarn som stend til fiske av laks eller sjøaure. Likevel skal dette forbodet ikkje vera til hinder for sildefiske, loddefiske, notkast etter makrel og sei, eller for nytting av stong eller handsnøre og heller ikkje for fiske på fiskarens eigen grunn.
- II. Brot på dette forbodet vert straffa.
- III. Denne resolusjonen tek til å gjelda straks og gjeld til vidare.

21 janr.

Kongelig resolusjon.

- I. I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 29, jfr. § 39, bestemmes at det i Fjærbotten og Bangsund—Strømmen i Klinga herred, Nord-Trøndelag fylke, fra og med Ørsunnas utløp i Fjærbotten og Bognas utløp i Strømmen ut til en rett linje fra Skjæret på sydsiden av Strømmen til Nordvikodden på

nordsiden av Strømmen ikke må anvendes kastenot med 21 janr. mindre masker enn 5,8 cm mellem knutene til fangst av fisk.

II. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

III. Denne resolusjon trer i kraft 14 april 1938 og gjelder inn- til videre.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

21 janr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Asker herredstyre, Akershus fylke, i møte 12 august 1937 vedtatte regulering av gnr. 92, bnr. 15, Engelsrud.

I henhold til nevnte lovs § 3 har departementet samtidig med en del mindre endringer stadfestet de av Asker herredstyre i samme møte vedtatte vedtekter for utparsellering av området.

Vedtektene lyder så:

1. De almindelige bestemmelser for utparsellering i Asker gjøres gjeldende for feltet, dog med sådan innskrenkning i veioparbeidelsen m. v. som nedenfor anført.

2. Alle veier undtatt stikkveier til enkelte tomter og gangstier reguleres i 5,0 m effektiv bredde og maksimum stigning 1 : 15, dog med 1 : 10 hvor det er påskrevet kartet. Minste R—50 m. Til denne bredde kommer i tillegg de banketter, skråninger og grøfter som er nødvendige for oparbeidelsen. Veilovens gjerdeavstand må følges. Veiene gis sådan utførelse og utstyr som fylkesveikontoret til enhver tid forlanger for offentlige veier. Til gangstier reserveres grunn i minst 2,5 m bredde mellem gjerdene. Stikkveier oparbeides i 3,0 m effektiv bredde. Oparbeidelsen av disse er selgeren uvedkommende.

3. Midlertidig oparbeidelse.

Veiene VIII, I, II, III tillates oparbeidet midlertidig i 4,0 m effektiv bredde og med maksimum stigning 1 : 10 og veiene IV, V og VI i 3,5 m effektiv bredde, med maksimum stigning 1 : 10 og med møteplasser efter bygningsrådets bestemmelser. Vei VII — adkomstvei til idrettsplassen — oparbeides i 5,0 m effektiv bredde. Oparbeidelsen av denne vei er selgeren uvedkommende.

All oparbeidelse av veier må skje efter på forhånd av kommuneingeniøren godkjente profiler. Ved oparbeidelse av veier skal kommuneingeniøren varsles:

- a. Når arbeidet påbegynnes.
- b. » planering er ferdig.
- c. » kultlaget er lagt ferdig.
- d. » veien er ferdig til godkjennelse.

21 janr. ~~Den~~ Materialer som anvendes til veianlegg må være godkjent av kommuneingeniøren.

Veikryss, avkjørsler, stikkrenner og drenering, sluk og møteplasser samt gliderekkverk anordnes efter kommuneingeniørens nærmere bestemmelser. Veier som oparbeides uten å være behørig anmeldt til kommuneingeniøren blir ikke godkjent som adkomst til bebyggelse.

Inntil oparbeidelse i full regulert bredde er utført overtas veiernes vedlikehold av grunneieren.

4. Ingen tomt kan tillates bebygget før vei til og langs tomtene er oparbeidet i overensstemmelse med reglene for ovenfor nevnte midlertidige oparbeidelse. Blir ikke de midlertidig oparbeidede veier efter bygningsrådets skjønn tilfredsstillende vedlikeholdt kan videre bebyggelse av tomtene nektes.

Når halvparten av tomtene er solgt og/eller halvparten av de til en vei liggende tomter er solgt, kan veiene (veien) forlanges oparbeidet i sin helhet efter reglene for den midlertidige oparbeidelse. Enn videre kan bygningsrådet forlange enkelte veier oparbeidet i hele sin lengde før salg langs samme finner sted. De gamle bygdeveier, vei I og II, der tidligere er oparbeidet i 2,5 m effektiv bredde, skal dog oparbeides efter reglene for den midlertidige oparbeidelse efter hvert som salg langs samme finner sted, dog minst i 100 m's lengde ad gangen.

Ved eventuell regulering av naboeiendommer må parsellene finne sig i at feltets veier tilknytttes annen ny regulering. Oparbeidede veier skal utlegges til almindelig benyttelse.

5. Stikkveienes og stienes vedlikehold er kommunen uvedkommende. De øvrige veiers vedlikehold overtas først av kommunen når de er oparbeidet i full regulert bredde og er blitt godtatt og med kommunalt vedlikeholdte veier er satt i direkte forbindelse med kommunens øvrige, offentlig vedlikeholdte veinett. Stikkveienes vedlikehold påhviler de parseller som bruker vedkommende vei som adkomstvei til eiendommen. For gangstiers vedkommende er parselleierne langs disse forpliktet til å holde dem i pyntelig stand. Parsellene på begge sider av veiene er forpliktet til å refundere forholdsmessig kommunens utgifter om denne foretar utvidelsen til full regulert bredde samt forpliktet til gratis og uten erstatning av noen art å avstå den grunn kommunen måtte trenge for denne utvidelse.

Kommunen har ikke adgang til å foreta utvidelsen av veien med mindre det efter bygningsrådets skjønn av regulerings- og/eller trafikkmessige hensyn er påkrevd og da først når grunneieren efter påbud ikke selv utfører denne. Bestemmelse herom tas inn i salgsdokumentene.

6. De på reguleringskartet inntegnede grøntanlegg og 21 janr. tomter for anlegg av tennis- og idrettsplasser etc. tilfaller parsellkjøperne som felles eie senest når halvparten av feltets tomter er solgt.

Felles båt- og badeplasser utlegges straks til parsellkjøperne etter anvisning av eieren og overdras i sin helhet til parselleierne når minst halvparten av feltets tomter er solgt. Oparbeidelse og vedlikehold av de i dette punkt nevnte anlegg er selgeren uvedkommende.

Inntil grøntanleggene overtas av feltet er dog grunn-eieren forpliktet til å holde disse steder i passende hevd.

7. Den på reguleringskartet anviste søppelplass, tomt 112, må av parsellkjøperne holdes i pyntelig og sanitær stand etter helserådets bestemmelser og benyttes inntil annen av eieren anvist og av helserådet godkjent anordning forefinnes.

8. Bebyggelsen skal være villamessig. På tomtene langs Drammensveien samt tomt nr. 105 og 119 er det dog tillatt å drive bevertning og handelsvirksomhet samt annen eventuell industri. Likeledes forbeholder feltets eiere sig med bygningsrådets samtykke å tillate slik virksomhet på enkelte andre dertil egnede tomter.

Bebyggelsen langs Drammensveien må dog ikke i noe tilfelle komme nærmere veiens nuværende midte enn 25,0 m. Der hvor det blir forretningsgård, må der anordnes parkeringsplass utenfor veiens grunn.

9. Asker kommune skal ha uhindret adgang til å anlegge, inspisere og reparere vann-, kloakk-, telefon- og elektriske ledninger mot å erstatte den forvoldte skade. Fremføringen av elektriske ledninger over feltet skal dog skje i overensstemmelse med overenskomst med A. K. E. av 14 april 1937.

10. Alle anlegg av felles vann- og kloakkledninger må kun skje efter på forhånd av kommuneingeniøren godtatte profiler og traceer. For øvrig må ethvert kloakkanlegg godkjennes av Asker bygnings- og helseråd, likesom helserådet kan påby anlegg eller tilknytning til sådant hvor det kan befryktes at kloakkvann ved sig eller tilsig kan genere brønn eller naboeiendom eller for øvrig må ansees for sanitært uheldig.

11. Innhegning mot regulert vei skal opføres såvidt mulig ensartet for de forskjellige veiavsnitt.

Selger av tomt er ikke berettiget til ved servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

Ingen av de ovenfor nevnte betingelser og heller ikke reguleringsplanen med de på denne inntegnede veier og tomteinndelinger må forandres eller fravikes uten bygningsrådets samtykke.